

**UZAYLILAR
NEDEN İNSANLARA
BU KADAR İLGİ DUYUYORLAR?**

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 455 42 23

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Apt.
No: 8 D: 32 Erenköy - İst.

Baskı:
Piktorya Dijital
Maltepe - İstanbul

İÇİNDEKİLER

Önce Güteryüzlü Olmayı Öğreniniz	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Her Yeri Aramadan “Yok” Denemez!..	6
Ahmet Kayserilioğlu	
Dünya Darda İnsan Sıkıntıda	15
Güngör Özyiğit	
Zehirli Pozitiflik Kavramı Üzerine	18
Derleyen: Nihâl Gürsoy	
Ölü Deniz El Yazmaları (devam)	24
Yalçın Kaya, Murat Özgen Ayfer	
İklim Değişiminde Faktör X	32
Derleyen: İsmail Hakkı Acar	
Beden Turu	41
Çeviren: Nelda İnan	
Uzaylılar Neden İnsanlara Bu Kadar İlgi Duyuyorlar?	45
Canlı Kryon Celsesi	
Çeviren: Emine Kayserilioğlu	

Sevgili Dostlar

Kötüler, kötülük yapmakta çıkar buldukları, menfaatler elde ettikleri, bu yolda başkalarının üzerine basarak, haksızlığın her türlüünü çekinmeden yaptıkları için bu adı almışlardır. Bunun da üstünde bir durum olabilir mi diye düşünülebilir. Evet, maalesef vardır: İnkârcılar, bir yaratıcının olmadığına, bu dünya ve onun sundukları haricinde herhangi bir değer, hesap verilecek bir yer bulunmadığına, tek gerçeğin yalnız kendileri ve kendi istekleri olduğuna karar vermiş, her şeye yalnız kendilerinin sahip olmasını amaç edinmiş fahiş insanlar. İnanmadığını, her şeyin bu dünya ile sınırlı olduğunu kendi ağzı ile ikrar edip öyle davranmayı seçtiği halde, hareketleri ve tutumlarıyla attıkları her adımda doğru yaşam bilgilerine uygun yaşayanları inkârcılarla bir tutmak elbette mümkün olamaz. Çünkü ağızlarından çıkan sözler ne olursa olsun içlerindeki doğruyu ve hakkı gösteren pusula onları gerçek yola koyacaktır. Türlü yerlerden geçecek, canavarlarla boğuşacak, çileler çekecek, sonunda ışığı görecektir.

Gerçek inanmayanlar yani inkârcılar aklın aldığı veya alamayacağı her türlü çılgınlığı kolaylıkla yapabilecek türden zalim insanlardır. Kötülerin yaptıklarının sonuçları ile karşılaşma, tecrübelerinden çıkardıkları doğru sonuçlar ve bilgilerle arınabilmeleri, ruhlarını kurtarabilme imkânları vardır. Ama inkârcılar için iş zordur. Çünkü onlar akıl ve mantıklarıyla tartıp ölçtükleri, kabul edip onayladıkları, hattâ inandıkları bir gerçeği, sırf kendilerine uymadığı, bir zaman gelip beğenmedikleri için hor görüp yok kabul edenlerdir. Sevgisinden Yaratan eğer bizim bilemeyeceğimiz nedenlerle onların içinden bazılarına acır; merhamet ederse o zaman ömürleri kısalıp erken ayrılabilirler hayattan ya da akılları veya karar verme yetileri bir şekilde gider ellerinden. Hattâ belki zamanın dışına alınıp tekâmül yolundaki yürüyüşleri bile bir süre dondurulabilir. Ama akli başında, sağlığı yerinde, kendini hesap vereceği hiçbir merci olmadan güçlü kuvvetli gören bir inkârcı uzak durulması gereken bir kişiliktir. Elbette sonlarını tahmin edebilirsiniz onların ama bunun üzerinde durup düşünmek ve dile indirmek bile merak edilecek, istenecek bir şey olmamalıdır.

İnsan aslında hayır ve iyilik için varedilmiş eşsiz bir varlıktır. Beş Basamak'la (iyilik, doğruluk, çalışma, bilgi, sevgi) yükselip kendi gerçek kimliğini ve yerini bulmak zorundadır. Bulursa meleklerle birlikte uçar, bulamazsa yalnızların yerine gider.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

*Güleryüzlü olmak
olgunluğun ve dengeli
bir insan olmanın ifadesidir.
Güleryüzlü olanlar
daha başarılı olurlar
ve daha çok sevilirler.
Yüzü gerçekten gönülden
gülen kişilerdeki
ortak yönlerin en başında
Allah inançları gelir.
Gerçek inanan,
O'nun izni olmadan
insanın başına bir kazanın
ve bir belânın
gelmeyeceğini bilir,
onun için
hiçbir şeyden korkmaz.*

Dr. Refet Kayserilioğlu

Önce Güleryüzlü Olmayı Öğreniniz

GÜLERYÜZLÜLERİN ORTAK YÖNLERİ

Yüzü gerçekten gönül-
den gülen kişilerdeki
ortak yönlerin en başında
Allah inançları geliyor.
Sevgisinden Yaratan'a
candan inanan ve teslim
olanların yüzü gülüyor.
İnanmış görünüp de için
için korkup duranlardan
bahsetmiyorum. Gerçek
inanan, O'nun izni olma-
dan insanın başına bir
kazanın ve bir belânın
gelmeyeceğini bilir,
onun için hiçbir şeyden
korkmaz.

Böyle inanan önce ken-
disine sorar: “Bu işte
benim hatam var mı?
Bunu gidermek için ne
yapayım?” Her tedbiri
aldığı ve hiç bir ihmalde
bulunmadığı halde bir
olay geliyorsa insanın
başına, onda olgunlaş-
manız yönünden bir
gerek vardır. Onda bizim
için alınacak dersler
vardır. Böyle düşünmek
gerekir. Hepimizi
Sevgisinden Vareden,
inananları, ona güvenen
ve teslim olanları ve beş
esasa uyanları her zaman

korur. Beş esas, O'nun
koyduğu temel yasadır
çünkü. İyi olacağız,
doğru olacağız, her
zaman bilgimizi artır-
acağız, yeni şeyleri
öğrenecek ve benimseye-
ceğiz ve tün insanları,
tüm canlıları, Yaradan'ı
ve O'nun tüm yarattık-
larını seveceğiz. Bu şart-
ları az çok yerine getire-
bilen insan neden kork-
sun? Onun güleryüzlü
olması doğal değil mi?

Güleryüzlü olmanın
ikinci önemli koşulu,
tüm insanları oldukları
gibi sevmektir. İyi kötü,
güzel çirkin ayırmadan
herkese sevgi duyan,
herkese yardıma hazır
olan kişinin yüzü güler.
Herkesi tenkit eden,
herkeste bir suç arayan,
arkadan çekiştiren,
dedikodu yapan kişinin
yüzü gülebilir mi? Öyle
bir insan, insanlara kızıp
durmakla meşguldür
çünkü.

Güleryüzlü olmanın
üçüncü koşulu, ken-
disiyle barışık olmaktır.
Kendisini sevmeyen,
beğenmeyen, kendinde

birçok eksikler, suçlar ve
yanlışlar gören bir kimse,
önce kendisine kızıp dur-
maktadır. Huzurlu
değildir, mutlu değildir.
Çevresine de kızmak için
bahane arar.

Kendisi hakkındaki
yargıları bazen doğrudur.
O zaman üzölmek, kız-
mak, kendisini ve çev-
resini kötölemek yerine,
eksiklerini gidermeye ça-
lışmak, bu arada çevre-
nin de yardımını istemek
gerekmez mi? Kendisi
hakkındaki yargıları doğ-
ru değilse, o zaman bu
iftiralarından kısa zamanda
kurtulmak için dost bil-
diği, güvendiğı kişilerin
veya bir ruh hekiminin
veya bir psikoloğun
yardımını istemelidir.

Bazı kişiler de yüzü
asık olmayı bir alışkanlık
haline getirmişlerdir.
Bazıları da asık suratlı
olmayı bir ciddilik gös-
terisi olarak görürler.
Asık suratlı olmak bir
alışkanlıksa onu hemen
bırakmalıdır. Çünkü o,
kötü bir alışkanlıktır.
Yüzü asık olanın gönü-
lü de kararır. Asık suratlı

olmayı bir ciddilik belirtisi gibi görenler ise, büyük ve kötü bir yanlışlı içindedirler. Hem çevrelerine karşı sevimsiz olurlar hem de kendi mutluluklarını gölgelerler. Ciddilik asık suratlı olmakla değil, samimi olmakla, dürüst olmakla, kimseyle alay etmemekle, herkese içten saygı ve sevgi duymakla belirir en güzel şekilde. Herkesin aradığı ciddiyet de budur. Ciddi yüzlü olup da, üç kağıtçılık ve yalancılık yapan, insanları aldatan kimseye, gerçek ciddi diyebilir misiniz? Hâlbuki kimseyi aldatmayan, özü sözü doğru olan, herkese saygı ve sevgi duyarak yüzü gülen kişi, en ciddi ve en güvenilir kişidir.

GÜLERYÜZLÜ OLMAYI NASIL ÖĞRENECEKSİNİZ?

Güleryüzlü olmanın gereği ve zorunluluğu Bizim Bilgilerimiz'de bakınız ne güzel belirtiliyor:

“Siz önce, güleryüzlü olmayı öğreniniz. İşte o

zaman alnınızda çizgiler olmaz. Ve işte o zaman, bir gönüle girmenin anahtarı elinizdedir ve işte o zaman bin gönüle birden girebilirsiniz.

“Siz önce güleryüzlü olmasını öğreniniz, her yerde ve her zaman. İçinizden her kim, her nerede bir topluluğun başında ise, güleryüzlü olmasını mutlak bilmelidir. Güleryüz, önce, konuşan dilden önemlidir. Daha sonra, dilinizle gözleriniz gülsün. Güleryüzlü olmak için, inancınızın bütün, teslimiyetinizin tamam olması şarttır. Aksi halde yalancı gülersiniz. Ve o zaman, sevgiden ve sevmekten uzakta olursunuz. Çünkü yalancı yüzler, her yerden tanınır.”

Yalancı gülmemek için, gülmenizin gönülden gelmesi için, içten ve gerçek olması için inancın bütün, teslimiyetin tam olması gerektiğini yukarıda izah etmiştim. Yaradan'a inanan, O'na saygı ve sevgi duyar. Bunu da güler yüzü ve tatlı dili ile belirtir.

Güleryüzlü olmayı öğrenmek için, önce güleryüzlü olmanın faydalarını ve gerekli olduğunu iyice görmek gerekir. Güleryüzlü olmak, kendine güvenin ve geleceğe ümitle bakmanın ifadesidir. Kendisine güvenen kişi içtenlikle güler, korkusuzdur, her an kendisine bir zarar geleceğinden korkup durmaz. Geleceğe de ümitle baktığı için gönlü rahattır. Böyle kendine güvenen, gönlü rahat ve geleceğe ümitle bakan kişiler, çevrelerine de güven ve ümit verirler, moral verirler. Öyleleri çevrelerince aranılan ve sevilen kişilerdir.

Güleryüzlü olan, gönlünde kimse için bir kötülük, kızgınlık kin ve nefret taşımayan, hoşgörülü ve sabırlı bir insan olur. Başkalarında gördüğü eksik ve hataları onları kötüyerek değil, onların iyi yönlerini belirtip moral vererek düzeltmeye çalışır. Böyle bir kişi herkese destektir, herkese güç kaynağıdır.

Güleryüzlü olmak olgunluğun ve dengeli bir insan olmanın ifadesidir. Öyle kişi olayların altında ezilmediğini, çevresinden gelen etkilere, uyarılara ve tahriklere göre tepki göstermediğini, duygularına hâkim olabildiğini de göstermektedir. Bütün şu açıklamalar, güleryüzlü olmanın bir üstünlük işareti olduğunu göster-

mektedir. Öyleyse o üstünlüğü kazanmak gerekmektedir.

Güleryüzlü olmanın faydalarını ve gerekli olduğunu gören, buna gönülden inanan, öncelikle bu yönde uğraşmaya, kendisini değiştirmeye karar verir. Bu kesin karar en önemli adımdır. Sonra Yaradan'a olan inancını ve güvenini

ve insanlara olan sevgi ve saygısını artırmaya sıra gelir. Gönlünü ele alan, düşüncelerini ince eleklerden geçiren, onları daima iyiye ve doğruya yöneltmeye çalışan, yavaş yavaş başarıya ulaşır. Bu yöndeki çabalar, aynı zamanda dünyada var oluşun gayesi olan olgunlaşmaya da katkılarda bulunur. Güleryüzlü olma yönündeki her başarı, kişinin mutluluğunu ve huzurunu da sürekli artırır.

Güleryüzlü olan doktorlar, iş adamları, yöneticiler, politikacılar ve sanatkarlar daha başarılı olurlar, daha çok sevilirler. İçten güleryüzlü olmak, gönlü temiz, iyi duygularla dolu ve inançlı olmak, gözönünde olan kişiler için çok daha gerekli ve hattâ zorunludur. Sahnede, perdede, ekranda ve kürsüde olan kişiler için güleryüzlülük büyük önem taşır. Ama böyle herkesin gözü üzerinde olan kişilerin yalancı gülmeleri, onları ne kadar da sevimsiz yapar.

Her Yeri Aramadan “Yok” Denemez!..

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

Evde kaybettiğimiz çok kıymetli bir eşyamızı ararken, şans yüzümüze gülüp kısa bir sürede buluverince ne kadar bayram ederiz. Şanssızlık bu ya, bulamazsak ne yaparız? Evin altını üstüne getirir, iğneden ipliğe her yanı didik didik aramaz mıyız? Yine de bulamazsak, ancak o zaman mantıklı olarak: "Aradığım evde yok, herhalde başka yerde kaybettim" demeye hak kazanırız. Ateist inançtaki, madde ve canlıları yaratan bir varlığa inanmayıp "yok" diyen kardeşlerimize de aynı mantıkla şöyle cevap vermemiz gayet doğal:

"İnsanlığın gündemine girmiş olan her olayı, her bilgiyi iyice inceleyip, hiçbir şeyi görmezden gelmediniz ve üzerinde derinliğine düşündünüz de mi, gönül rahatlığıyla 'yok' deyiveriyorsunuz!"

Richard Dawkins "Tanrı Yanılgısı" kitabında, yeryüzünde canlıların oluşması ve gelişmesini, Charles Darwin ve Russel Wallace'ın ortaya koyduğu evrim teorisi ve özellikle "doğal seçim" kuralıyla açıklamaya çalışıyor. Bir Yaratıcıya, bilinçli bir plan ve eyleme gerek olmadan kendiliğinden işleyen bir doğa kanunu sonucunda oluştuğumuzu söylüyor. Gelecek yazılarımızda hem Darwin teorisini onaylayan olaylar ve düşünceler üzerinde hem de ancak ve ancak Yaradan'ın ortaya koyduğu düzen ve kurallarla canlıların oluşup gelişebileceği düşünceleri üzerinde duracağız. Özellikle her bir canlı türünün sırf ken-

disine özgü olan içgüdü organ ve düzeneklerinin doğal seçimle kendiliğinden oluşup oluşamayacağını örnekleriyle tartışacağız. Dawkins canlı oluşumunu doğal seçimle açıkladığını düşünüp, tatmin olabilir. Ancak böylece evin sadece bir odasını, şöyle bir arayıp: "Orada Tanrı'yı bulamadım" diyebilir sadece. Ama ev, tek odadan ibaret değil ki! "Diğer odaları da ara lütfen" demek hakkımız.

Evrenin daha başlangıcındaki büyük planı ve maddenin canlıları oluşturacak yetenekte nasıl ince bir düzenle hesaplanıp planlandığını en yetkili bilim adamlarının sözlerinden öğrendik. En iyisi bazı ekler de yaparak bunları hızlıca tekrar gözden geçirelim. Sonra da Dawkins'in kendi ülkesi olan İngiltere'de her branştan dünyanın en büyük bilim adamlarınca gerçekleştirilmiş, kitaplara bültenlere kaydedilmiş parapsikolojik fenomenlerden, eski yazılarımızda değinmediğimiz bazılarını tekrar inceleyelim. Çünkü bunların her ikisi de evin diğer odaları.

HEPSİ KAPLUMBAĞA...

İnsanoğlunda sonsuzluk kavramı hep var. Yana yatmış 8 rakamıyla matematikçiler bunu kitaplarında gösterip duruyorlar. Evren ve madde için de bunu ileri sürenler tarih boyunca hep olageldi. Maddenin bir başlangıcı olmadığını, sonsuzdan beri hep var olduğunu yakın tarihe kadar bazı bilim adamları söyleyip duruyorlardı. Bu son-

suzluk düşüncesini, "Dünya neyin üzerinde duruyor?" sorusunun cevabı olarak güzel bir fıkrada sivri akıllı biri sorulardan bunalınca anında ortaya koyarak, pek o kadar da sivri akıllı olmadığını kanıtlayıvermiş. Sivri akıllı sandığımız kişi arkadaşına Dünya'nın iri bir kaplumbağanın üzerinde durduğunu, onun devinmesinden depremlerin oluştuğunu söyleyince, arkadaşı dayanamamış "Peki, o kaplumbağa neyin üzerinde duruyor?" diye sormuş. Cevap kolay: O da bir başka kaplumbağanın üzerinde. Ama soru tekrarlanmış. "Peki, o neyin üzerinde?" Cevap yine aynı: O da bir diğer kaplumbağanın üzerinde. Ama aynı soru peş peşe tekrarlanınca bizimki dayanamamış ve cevabı yapıştırmış: "Ammma da sordun ha, hepsi kaplumbağa be!.."

Sonsuzluk kavramı idrakimizin içinde olduğundan, dediğim gibi yakın tarihlere kadar bazı bilim adamları evrenin ve maddenin sonsuzdan beri var olduğunu, bir Yaratıcı'sının bulunmadığını rahatlıkla söylüyorlardı. Ancak evrenin ve maddenin 14 milyar yıl kadar önce Büyük Patlama (Big Bang) ile bir zerreden oluştuğu, matematikle ve inandırıcı fiziki bulgularla ortaya konduğundan, artık bu iddialara pek rastlamıyoruz. Enerjinin hiç yok olmayıp sadece şekil değiştirdiği, yoktan da oluşmadığı fizik biliminin temel kuralı. Bu durumda inanç sahipleri haklı olarak soruyorlar: "O bütün enerjinin ve tüm evrenin temeli olan ilk zerreyi kim varette?.." Çünkü enerjinin yoktan var

edilmediği bilimin temel kuralı. Buna yeterli bir cevabı ben hiçbir yerde göremedim. Fizik kanunlarıyla ters düşmemek için, herhalde akıllarınca, belki de önceki evrenlerin büzüşerek tek zerreye dönüştüğü, bunun böylece tekrarlanıp durduğunu düşünüyor olabilirler. Yine sonsuzdan beri var olma kapısına çıkıyor böylesi. Eğer düşünce böyleyse bunun altını şiddetle çizmek gerekiyor. Çünkü madde için ezeli sonsuzluğu düşünebilen kafalarımız, Yaradan için de "O hep vardı" diyemez mi? Ve artık "O'nu kim yarattı?" sorusu boşlukta kalmaz mı?!..

Evrene 14 milyar yıl gibi bir ömür biçilmesi, her şeyi rastlantılarla açıklamaya çalışanları çok zorda bıraktı. Sonsuzluğun yanında 14 milyar da ne ki? Artık daktilo tuşlarına gelişi güzel basan maymunların, tesadüfen bir Hamlet kitabını ortaya çıkarıvereceklerini kim ileri sürebilir rahatlıkla? Her mucize gibi gördüğümüzü o kısa 14 milyara sığdırmak zorundayız artık. Öyleyse şimdi biz evrenin oluşumunun ilk saniyelerinden başlamak üzere maddenin nasıl da canlıları ortaya çıkarmak üzere programlandığının kanıtlarını en yetkili bilim adamlarından tekrar dinleyelim. Ve böylece evin her odasındaki Tanrı'nın ayak izlerini görmeye çalışalım.

DÜZEN DAHA BİRİNCİ SANİYEDE BAŞLIYOR

**** Evren niçin çöken modellerle son-
suza dek genişleyen modelleri ayıran**

"kritik hıza" çok yakın hızla genişlemeye başladı? Öyle ki, şimdi 10 milyar yıl sonra bile hâlâ kritik hıza yakın bir hızla genişlemekte. Büyük Patlamadan bir saniye sonraki genişleme hızı, yalnızca 100 bin milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu.

(Stephen Hawking, "Zamanın Kısa Tarihi" S: 159)

****** Eğer karbonda 7,82 milyon voltluk bir enerji düzeyi varsa o zaman üç Helyum atomu birleşebilir ve 7,82 düzeyi olmadığı zamankinden biraz daha uzun bir süre beraber kalabilirlerdi. Böylece biraz daha uzun kaldıklarında, başka bir şeylerin oluşması ve yeni elementler yapılması için gerekli zaman sağlanacaktı. Eğer Karbondaki 7,82 milyon voltluk bir enerji düzeyi varsa, periyodik tablodaki diğer elementlerin nereden geldiği anlaşılabilirdi. Böylece dolaylı ve tepetaklak bir irdelemeyle karbondaki 7,82 milyon voltluk bir düzey var olması gerektiği tahmin edildi. Laboratuvar deneyleri de bunun gerçek olduğunu gösterdi. Bu nedenle dünyada bütün öbür elementlerin var olması karbondaki bu özel düzeyin varlığı ile yakından ilişkilidir.

(Richard Feynman, "Fizik Yasaları Üzerine" S: 144)

****** Atomdaki elektronlarda mevcut olan dışarlama ilkesinin (aynı konumda bulunamama) dünyayı "tekdüze" olmaktan çıkarıp "enteresan" bir hale getirdiğine dair kanıtımız artık hazır

haldedir. Bu ilke olmasaydı, Lityum atomundaki 3 elektron da sıkıca bağlanmış vaziyette olacak ve Lityum diğer atomlarla etkileşim açısından Helyumdan bile daha isteksiz olacaktı. Dışarlama ilkesinin varlığı mevcut olmasaydı, elektron ve proton sayıları arttığı ölçüde, atomlar daha da sıkı bir biçimde bağlanacak ve kimyasal tepkimeye giderek daha az meyil göstereceklerdi. Çok kasvetli bir dünya olurdu bu.

("101 Soruda Kuantum" S: 85)

****** Bugün fizikçiler madde ve karşı madde arasında tam simetri olmaması sayesinde, Büyük Patlamadan hemen sonraki evrenin ilk döneminde, kuark ve karşı kuarkların eşit sayıda olmadıklarını düşünmekteler. Hesaplamalara göre her 1 milyar kuarka karşılık olarak 999 milyon karşı kuark vardı. Toz bulutu dağıldığında her 1 milyar kuark içerisinde biri yaşamını sürdürerek protonların, nötronların, galaksilerin, yıldızların, gezegenlerin ve bizlerin oluşumunu sağladı.

("101 Soruda Kuantum" S: 191)

(Bu simetrinin olmadığını kanıtlayan 1980 yılı Fizik Nobel Ödülü sahibi Val Fitch bu kanunun bizim varoluş nedenimiz olduğunu söylemekten çok keyif almış.)

****** Nobel Ödüllü büyük fizik bilginlerinin bu harika buluş ve görüşlerine hiç başvurmadan, her gün her işimizde rahatça kullandığımız suyun; doğadaki iki büyük yasayı çiğneme

pahasına yaşamımızı sürdürmemize nasıl programlandığını bir kez daha hatırlayalım:

Biliyoruz ki bütün cisimler ısınınca genişler. Su da öyle. Örneğin suyu 10 dereceden 14 dereceye ısıttığımızda hacmi artar ve dolayısıyla yoğunluğu azalır. Eğer su doğadaki bu genel kanuna her sıcaklıkta uysaydı, sıfır derecedeki buz eridiğinde en yoğun su, bu sıfır derecedeki su olacağından denizlerde ve okyanusta en dibe çökecek ve biraz soğuduğunda da buz haline gelecekti. Böylece dipten yukarıya kadar gittikçe buz kitlesi artacağından, sonunda bütün denizler donup kalacaktı. Tabii ki artık ne balıkların ne de bitkilerin var olması ve yaşaması söz konusu bile olmayacaktı. Olayların böyle yürümediğini, denizlerin dipten değil yüzeyden itibaren donduğunu ve canlılarla kaynadığını biliyoruz. Peki bu nasıl oldu?!. Çok kolay: Doğa kanunlarında çok ufak bir terslik yapılarak; hem de en uygun yerde. Eğer bu terslik örneğin 10 °C ile 4 °C arasında yapılısaydı hiç işimize yaramayacaktı. Terslik en uygun yerde sıfır derece ile 4 °C arasında yapıyor. Yani su sıfırdan 4 °C'ye kadar ısıtılınca genleşmiyor aksine büzülüyor. Ve 4 °C'deki suyun hacmi en aza indiğinden yoğunluğu da en fazla oluyor. Doğaldır ki, dibe çöken de bu 4 °C'deki su olduğundan denizler yüzeyden donuyor, yaşam aşağılarda devam ediyor.

Eğer suda ikinci bir terslik, doğa kanunlarında ikinci bir sapma yapıl-

masaydı sonuç yine trajik olacaktı. Bütün maddelerin sıvıdan katıya geçerken yoğunlukları artar su hariç... Su buz haline gelince yoğunluğu azalır ve dolayısıyla buzlar dibe çökmez suyun üzerinde yüzer. Aksi olsaydı, buz kütleleri oluştukça dibe çökecek ve sonuçta denizler su deryası değil, buz deryası haline gelip yaşam noktalanacaktı.

Maddede fizik ve kimya biliminin ortaya koyduğu böyle nice ince düzenler var. Hepsisi de canlıların oluşmasını ve yaşamlarını sürdürmelerini sağlama amacına yönelik. Bütün bunları tesadüf diye geçiştirivererek arkasındaki büyük zekâyı inkâr edebilmek için insanın kendisini çok zorlaması gerekir. Canlılardaki harika düzenleri kolayından "doğal seçim" kuramıyla çözüverdiğimizizi sansak bile, maddedeki bu olağanüstü yapı ve düzenleri nasıl açıklayacağız acaba? Çünkü doğal seçim sadece canlılar için geçerli, madde için değil!..

Kendilerinden Tanrı inançları konusundaki düşüncelerini yazıya dökmeleri istenen 34 bilginin cevaplarını "Niçin Allah'a İnanıyoruz?" isimli bir kitaptan yararlanarak okumuştuk. Büyük fizikçi Albert Einstein uzun yazısının son satırlarında gerçek bilim adamlarındaki büyük din duygusunu şöyle dile getirir:

"Kâinatın bünyesini, ilim ve akılla anlamak, insana en derin bir iman duy-

gusu verir. Yıllarca çalışma sonunda kavradıkları kâinat düşüncesi, Kepler ve Newton'a böyle derin duygular vermiştir. Bilimsel araştırmaların yalnızca pratik sahasında kalanlar, bu konuda her zaman, her yerde yanlış açıklama ve yorumlara düşegelmişlerdir. Ancak hayatlarını tamamen bilimsel araştırmalara vermiş olanlarındır ki, sezîş ve ilham kalplerine dolar... Onlar bu kuvvet ve kudreti din duygusundan alırlar. Bir çağdaşımız pek doğru olarak şöyle demektedir: 'Bizim materyalist çağımızda en derin din duygusunu müspet bilim yolunun ilk arayıcıları sezmişlerdir.'

DÜNYANIN EN BÜYÜK BİLGİNLERİ PARAPSİKOLOJİYİ ARAŞTIRIP "EVET" DEDİ

Geçmiş yazılarımda büyük bilim adamlarınca gerçekleştirilen kitaplara, bültenlere geçmiş parapsikolojik fenomenlerden uzun uzun söz etmiştim. Yeri gelmişken şimdi de bunlara birkaç ilave daha yapacağım. İnsanın beden- den ibaret olmadığını, maddeyi aşan güçleri bulunduğunu, ölmeyen ve öte âlemde yaşamını sürdüren insan ruh- larıyla uygun şartlarda söyleşi bile yapılabileceğini açıkça kanıtlayan bu parapsikolojik olaylar, bir Yaratıcı'nın varlığını da kuvvetle onaylayan değerli ipuçları sunmaktadır. Çünkü bilginler parapsikolojiyi modern bilimin yöntem- leriyle, yani kontrollü deneyler ve yan- lışlanabilirlik mantığıyla kılı kırk yarararak incelemiştir.

İnsanlığın yakın geçmişinde, nice büyük bilginlerin yıllar süren gayret- leriyle oluşturulmuş ve kayıtlara geçmiş bu parapsikolojik olaylar, ne yazık ki günümüzde pek az dile getirildiğin- den gündem konusu bile olamıyorlar. Bunların nasıl görmezlikten gelin- diğinin ve unutturulmaya çalışıldığının çarpıcı iki örneği: Server Tanilli "Yüzyılların Gerçeği ve Mirası" ki- tap dizisinin 5. cildinde 19. yüzyılın ikinci yarısını anlatırken neredeyse tek bir satırla yetinir: "Teozofi ve spiritüa- lizmin arkasından birçok insan gider." (S: 337)

Eric Hobsbawn o abidevi 3 ciltlik "19. Yüzyıl Tarihi" kitabının ikincisinde biraz daha uzun yazar. Ama hepsi o kadar:

"İlk kez 1850'lerde moda halini alan ruhçuluğun halktan gördüğü büyük rağ- bet de büyük olasılıkla din özleminden kaynaklanmaktadır. Özellikle başlıca yayılma merkezi olan ABD'de iler- lemeyle, reformla ve radikal sol ile olduğu kadar kadınların kurtuluşu hareketi ile de siyasi ve ideolojik yakın- lığı bulunmaktaydı. Fakat başka çekici- liklerinin yanında ölümden sonra yaşa- mayı, deneysel bilimin hattâ belki de yeni fotoğraf sanatıyla gösterilmeye çalışıldığı gibi nesnel imgenin temelleri üzerine yerleştirmek gibi önemli bir üstünlüğü de vardı. Mucizeler artık kabul görmediğinde parapsikolojinin potansiyel dinleyicileri çoğalır."

(S: 297)

3. Ciltte ise bugünlerde o çalışmaları görmezden gelmemizin itirafı var:

"Bugün bizler Batı Kültürünün kıyılarında dolanan ezoterizmi, ruh çağırmayı, büyüü, önde gelen bazı Britanyalı aydınların zihinlerini meşgul eden parapsikolojiyi ve doğu gizemciliğinin ve sofuluğunun çeşitli yorumlarını moda olarak nitelendirip, görmezden gelme eğilimindeyiz."

(S: 284)

Tarihçilerin bu açık itirafından sonra sözü tekrar "Tanrı Yanılgı"sının yazarı Dawkins'e getirmek istiyorum. Halk yakın geçmişteki bilimsel parapsikolojik bulgulardan haberdar olmayabilir. Ama ateizmi şiddetle savunan büyük boyutlu 350 sayfalık bir kitabın yazarının da, bu konuda cahil bırakılmış sokaktaki insanlar gibi davranmasını nasıl mazur görebiliriz?!

Üstelik bu ruhsal çalışmaların pek çoğu İngiltere'de gerçekleştirildiği, yazılmış kitap ve bültenlere anında ulaşabilmesi çok kolay olduğu halde. Onları incelemesini ve eleştiri bombardımanına tutarak, varsa eksikliklerini, yanlışlıklarını bir bir ortaya dökmesini beklerdik. O zaman "evin diğer odalarını da aradı, orada da bulamadı ne yapalım" diyerek ateizmi savunmasında ona daha çok hak verebilirdik. Öyleyse şimdi biz onun yapmadığını, yani boşlukta bıraktığını geçmişten kısa örnekler sunarak biraz da olsa doldurmaya çalışalım:

**** Bilimsel parapsikolojinin ilk işaret fişeklerinden biri 1756'da İsveç'te, kendiliğinden meydana gelen bir olayla ortaya konmuştu. Sokaktaki adamdan en bilgin kişilere hattâ büyük filozof Kant'a bile derin düşünceler ve heyecan veren bu olayın kahramanı Swedenborg isimli İsveçli bir bilgindi. Teknik buluşların ve bilimsel makalelerin sahibi olan bu bilim adamı, başşehir Stockholm'dan 500 km uzakta iken, bugün bizlerin klervoyans (durugörü) diye isimlendirdiğimiz bir ruhsal uzaktan görme olayı yaşamış ve gördüklerini yanındakilerle dehşet içinde paylaşmıştı. O devirde ne telgraf ne de telefon var dünyada. Ve Swedenborg gözünün önünde Stokholm'un büyük bir yangın geçirmekte olduğunu, alevlerin gökyüzünü sarıp halkın korkuyla dört bir yana kaçıştığını tüm detaylarıyla anlatıyordu yanındakilere. Sonradan dakikası dakikasına tüm anlattıklarının tamamıyla doğru olduğu, ayrıntılarıyla tekrar tekrar irdelendi. Tamamen doğru olduğu anlaşıldı. İnsanın bedenini aşan ve ölmeyen bir ruhsal yönünün bulunduğu düşüncesi müspet bir olayla tekrar doğrulanmış oluyordu bu suretle...**

**** Yazılarımda İskoçyalı büyük medyum Daniel Douglas Home'un (1833-1886) olağanüstü ruhsal yetenekleriyle, bilim adamları huzurunda gerçekleştirdiği parapsikolojik olaylardan söz etmiştim. Bu medyum ateşe direnmek, yanmamak gibi bir olağanüstü yeteneğini de en şüpheci bilginlerin önünde defalarca sergilemişti.**

Bunlardan birinde Londra'da yanan ocağın içine girip alevler içindeki korlarla oynamış, akkor halindeki kömürü eliyle dışarı çıkarıp seyircilere yaklaştırmış, hiç kimse alevlerden dolayı 10 cm den daha yakınına gelememişti.

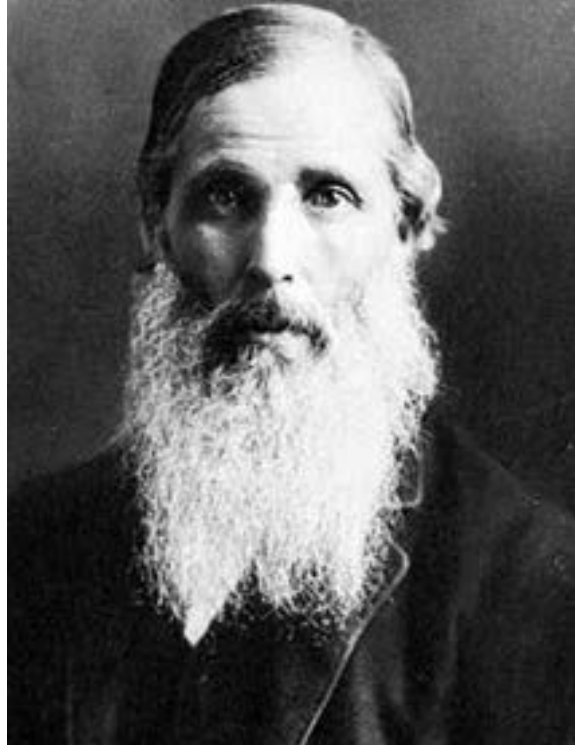
Medyumik olaylarda ruh-beden ilişkisi gevşediğinden, ruhun potansiyel güçleri devreye girer ve bedene gönderilen tesirlerle, ateşten korunma gerçekleştirilir. Hipnoz altındaki süjelerin acıdan ve ateşten etkilenmemesi de bundan dolayıdır. Peygamber İbrahim'in ateşte yanmamasında ise başka bir kanun yürürlüktedir. Yaradan'ın dileğiyle zamanın hızlanması onu ateşten korumuştur, aynı bir mum alevinden parmağımızı hızlıca geçirmek gibi...

****** Büyük buluşlar sahibi İngiliz fizik kimya bigini Crooks (1832-1919) yaptığı parapsikolojik deneyleri, yayınladığı dergisinde gönül rahatlığıyla okuyucularıyla paylaşıyordu. Lise matematik kitaplarında mantık bölümünde De Morgan kuralları diye bildiğimiz yöntemin de bulucusu olan Augustus De Morgan, Crooks'un deneylerinde hazır bulunmuştu. 1863'de yayınladığı kitabının önsözünde vardığı sonucu bakınız nasıl ortaya koyuyor:

"Söz konusu bu ruhsal şeyi gördüğümde de, işittiğimden de kesinlikle eminim. Bunun böyle olduğuna inanmamak mümkün

değil. Akıl sahibi hiçbir varlık bunları hile, rastlantı ya da aldanma diye açıklayamaz."

****** Parapsikolojik fenomenler artık inkâr edilemeyecek şekilde yaygınlaşınca 1882'de Sir William Crooks ve her branştan birçok bilim adamı Londra'da biraraya gelerek SPR adıyla (Society for Psychic Research) Ruhsal Araştırmalar Kurumunu oluşturmuşlar ve yaptıkları deneyleri, vardıkları sonuçları 20 ciltlik devasa Proceedings bültenlerinde yayınlamışlardı. Bunlardan uzunca söz etmiştim. İlk SPR başkanı Prof. Henry Sidgwick'den (1838-1900) çağdaşları "Asla etkilenmeyen, en acımasız biçimde eleştirmekten çekinmeyen ve

her şeyden şüphe eden kafa" diye söz ederler. Ama gerçekler inatçıdır. Bu şüpheci kafa, bunca parapsikolojik kanıt ortaya konduğu için SPR açılışında bakınız nasıl konuşuyordu:

"... Bu olayların gerçekliğiyle ilgili tartışmalar zorunluydu. Fakat ifade ettiği önem hiç de yeterince değerlendirilmemişti. Oysa inanılır kaynaklar, güvenilir tanıklar vardı. Bunların ileri sürdüğü şeylerin sadece onda biri dahi olayların gerçek olarak ele alınmalarına yeterdi."

****** Londra'daki SPR'nin bir şubesi de 1885'de Amerika'da SPR diye açılmış ve orada da yıllar süren büyük medyumluk deneyleri yapılmıştı. Aynı yıl psikoloji tarihinin büyük simalarından Harvard Profesörü William James (1842-1910) ünlü kadın medyum L. Piper (1857-1950) ile 1,5 yıl her türlü kontrol koşullarını sağlayarak celseler yaptı. Aslında başlangıçta olaylara büyük kuşkuyla yaklaşmış olmasına rağmen sonunda "Bu medyumda normalin üstünde yetenekler var" demeye mecbur olmuştu.

****** Derin trans uykusunda olan medyumlardan çıkan ektoplazmik organik maddelerin, öte âlemdaki bir ruhsal varlığın etkisiyle onun geçmişteki bedeni olarak şekillenmesi olaylarına da Avrupalı bilim adamları çok tanıklık etmişlerdi. Bunlardan biri de sonraları Nobel ödülü sahibi olan Fransız fizyoloji profesörü Charles Richet (1850-1935)

idi. Bilginlerin nasıl ayrıntılı incelemeler yaptıklarının bir kanıtı olarak onun 1905 yazında Cezayir'e kadar giderek Eva C. adlı medyum hanımın aracılığıyla ortaya konan bu fantomik bedeni nasıl araştırdığını anlatarak aktarmalarını sonlandıracağım. O deneyde bu fantomik bedende hayati fonksiyonların bulunup bulunmadığını kontrol etmek için ünlü fizyolog nefesini araştırmak istedi. Ve bir kimyasal deney yaptı. O yapay hayalet asitbarikli suya üflemesini rica edince, suyun bulandığını görerek gerçekten karbondioksit üflendiğini kanıtladı. Büyük bilgin Sir Oliver Lodge da olayla ilgilendi ve ortada gerçek bir maddeleşmenin olduğunu bildirdi.

****** Charles Darwin'le birlikte evrim teorisini ortaya koymuş olan biyoloji bilgini Russel Wallace, (1823-1913) aynı zamanda parapsikolojik olayları derinliğine inceleyenlerden biri idi. Allah'ın yaratmayı evrim yoluyla gerçekleştirdiğine inanıyordu. Onun aşağıdaki sözleri hem evrim teorisine hem de ruhsal fenomenlere inanmanın mümkün olduğunun yani evrende madde kadar, maneviyatın da hüküm sürmekte olduğunun bir itirafıdır:

"Ben o kadar tam ve inanmış bir materyalist idim ki, ruhani bir varlığa ait kafamda hiçbir yer bulunamazdı. Fakat olgular inatçıdır ve o olgular bana galip gelmişlerdir. Spiritizma fenomenleri, diğer bütün bilimlerin olguları kadar müspettir!.."

Dünya Darda İnsan Sıkıntıda

Güngör Özyiğit, Psikolog

*“İnsan sıkıntıdadır hem de çok...
Kurtarmak için, henüz çaba yok.”
Bizim Celselerimiz*

B

ir dünya düşünün ki, orada savaş normalden sayılsın. Sevgisizlik alabildiğine yayılsın. İnsan insanı kıyasıya

sömürsün. Dostluk, kardeşlik, lafta kalan bir lüks olsun.

Yine bir dünya düşünün ki, cehalet bilgi sanılsın. Âlim adı cahile yazılsın. Yoğun bir sis tüm etrafı sarsın. Karanlık gittikçe artsın. Yarasarlar yol vuruculuk etsin. Nükleer savaşta birdenbire hepten yok olma tehlikesi tepemizin üstünde Demokles'in Kılıcı gibi sallana dursun. Dizginsiz nüfus artışı kalitesiz bir kalabalığın ve açlığın kampanalarını çalsın. Sanayi artıklarının kirlettiği çevre, her geçen gün yaşamımızı biraz daha zehirlesin. Sorumsuz bir savurganlıkla harcanan kaynakların giderek tükenmesi uygarlığımızın iflasını ilan etsin. Tüketim tutkusu ve sahip olma hırsı içinde insanlar, özvarlıklarına yabancılaşıp, insanca özlerini yitirsin. Ve yine bir dünya düşünün ki dostlar, değerler tersine döndürülmüş, tepetaklak edilmiş olsun. İnsanlar amaçsız, âvare, insanlar sefil. İnsanlar insan olmaktan uzak kalsın. Her biri Yaradan'dan ayrı düşmüş, yalnızlık yangınında alev alev yanıyor olsun. Şüphesiz bu çileli, dertli bir dünya olurdu; Dünyamız gibi...

GENEL GÖRÜNÜM

Dünyaya şöyle kuşbakışı baktığımızda ne görüyoruz? İnsanlar din demiş, ırk demiş, sağ demiş, sol demiş, çeşitli

inanç ve görüşlere göre bölük bölük ayrılmış; ulus olmuş, her biri diğerine sınır koymuş. Kendi inancını ve görüşünü en üstün bilmiş. Benlik duygusu ve yalnız kendi çıkarını düşünme bencilliği topluluklara da yansımış, öylece her inanç ve görüş sonunda "biz ve ötekiler" ayırımına dönüşmüştür. İnsanlar en kutsal değerleri bile türlü hüner ve çıkarla eğip bükerek kendilerine uydurmayı bilmiş, içlerindeki kin ve nefreti kusacak düşmanlar yaratmakta güçlük çekmemiştir. O yüzden kavga her zaman var olmuş, sefalet sürüp gitmiş ve düzen hep böyle bozulmuş. Tüm insanlığı kucaklayacak ve dışarda düşman bırakmayacak bir gönül genişliğine insanlar hiç bir zaman erişememiştir.

İnsan olanı, insanlık adına utandıracak, yüzünü kızartacak bu tablo, 21. yüzyılda bilim ve teknolojinin gelişmesi ve sorumsuzca kullanılması ile daha da korkunç bir hal almıştır. O yüzyıl ki, birbirini ve kendini yok etme yarışında, kazanmak üzere olanların acı ama gerçek serüvenidir.

KAPTANSIZ GEMİ

Görüldüğü gibi, dünya gemimiz okyanus ortasında, acemi kaptanlar yönetiminde rotasız, şaşkın ve her an batmaya hazır bir durumda yol almada. Kaptanlar kör, yolcular derin bir vurdumduymazlıkla her şeyden habersiz, kendi küçük hesapları içinde halleşmede. Gerçeği görenlerin sesleri ayrı ayrı ve teker teker oluşlarından

dolayı duyulmayacak derecede cılız. Ve gemi, içindekilerle birlikte olası bir felakete doğru her gün daha bir yaklaşımda. Sözün kısası Dünyamız hasta, ölmek üzere. Kurtulması için, tezden doktora ve ilaca muhtaç.

İŞTE İLAÇ

İlaç, insanlığı kurtaracak bilgi ve sevgi; doktorlar da bunu kendine uygulamış, başarı kazanmış, başkalarına sunma durumuna ulaşmış, organize olmuş iyilerdir. Onların insanlığa sunacağı reçete şu olacaktır: "Bugünün insanlığı için sağlıklı yaşayış, uygarlıkla orantılı olarak gelişen aklın gerektirdiği yasalara uygun olmalıdır. Yani kavgaları kesmeyi, sevgi ve dostluğu geliştirerek birliğe erişmeyi, hayatımızı bilimin doğrularına göre ayarlamayı, Yaratıcı'ya ve O'nun emrindeki büyük zekâlara sevgi ve saygıyı öngören bir yaşayıştır."

Birçokları için dudak bükecek kadar basit ve kolay gelen bu formül, uygulandığında mucizeler yaratacak, insanlığı gerçek mutluluğa götürecektir. Güçtedir. Tıpkı kâğıt üzerinde kuru, sözde ve yavan kalan, fakat simgelediği gücün uygulandığında büyük enerjiler yaratan atom formülü gibi...

VE DOKTORLAR

Doktorların ise, önce yukarıda özet olarak sunulan reçeteye en iyi uyum örnekler olmaları gerekir. Onlar "önce sen!" demeyi öğrenmiş, gönüllerini

arıtmış, insan kardeşleri için büyük yorgunluklara katlanmayı göze almış kimselerdir. İyilik, doğruluk, çalışmak, bilgi ve sevgi hayatlarının esasıdır. Bunu yaşar ve yaşatırlar. Uykuları bile, başkalarıyla ilgili, gerçek olabilecek saadet rüyaları görmek içindir. Onlar büyüdükçe küçülmesini, küçülerek durmasını ve iyiyi en iyi şekilde vermesini bilen hayırlılardır. Çalı gibi kökünden kopmadan, rüzgâra ve koşullara göre eğilip dikilen, öylece dinamik bir esneklik içinde, her şekilde hayrı yürütenlerdir. Yaratıcı'ya ve emrindeki zekâlara sonsuz bir sevgi ve saygı içindedirler. Buyruktan şaşmadan ve haddi aşmadan O'na ve O'nun kullarına kulluk ederler. Hizmeti zevk bilirler. İyilik için, doğrudan durmak için, bilgiyi geliştirmek, sevgiyi ve birliği kurmak, öylece gönüllerde Yaradan'a yer yapmak için sürekli gayret gösterirler. Onlar, diğerlerini aydınlatmak için, mum gibi yana yana erimeye razı olanlardır. Bu yolda ölümü bile ödev sayanlardır. Ve onlar ruh kahramanlarıdır.

Bugüne dek, sahnede kötülerini seyrettik hep. Bu şekilde yine de tersine yoldan eğitildik belki. Kötülüğün, yanlışlığın zararını hep birlikte gördük acısını çektik. İyiliğe, sevgi ve birliğe, dostluğa ve barışa daha bir susadık. Şimdi perde kapanmak üzere. Yakın bir gelecekte, iyileri göreceğiz sahnede ve şükredeceğiz. Ruh kahramanları! Yıllar süren yoğun ve yaman bir hazırlıktan sonra, hadi çıkın ortaya, sahne sizin!

Zehirli Pozitiflik Kavramı Üzerine

Derleyen: Nihâl Gürsoy

Zehirli pozitiflik; acı, yas, korku, öfke gibi doğal duyguların değersizleştirilerek küçümsenmesi ya da bastırılması anlamına geliyor. "Negatif düşünme", "sadece gülümse", "üzülme, her şeyde bir hayır vardır" gibi basmakalıp cümleler iyi niyetle söylenebilir ancak kişinin gerçek duygularının görülmediği hissini yaratabilir.

Zehirli pozitiflik (toxic positivity) görüşü, insanların her durumda olumlu düşünceleri gerektiği fikrinin aşırıya kaçmasının eleştirisi olarak ortaya çıktı. Bu kavram, tek bir kişi tarafından ortaya atılmış bir teori değildir. Psikoloji, terapi ve öz yardım kültürü üzerine yapılan tartışmaların zaman içinde birleşmesiyle yaygınlaşmıştır.

Kavramın gelişmesinde birkaç önemli etken vardır. Carl Rogers ve diğer hümanist psikologlar, insanların tüm duygularının kabul edilmesinin önemini vurguladılar. Olumsuz duyguları bastırmanın sağlıklı olmadığını savunular. Susan David; duygusal çeviklik yaklaşımıyla, zor duyguların inkâr edilmeden yaşanması gerektiğini anlattı. Sürekli olumlu görünmeye çalışmanın psikolojik esnekliği azalttığını öne sürdü. Özellikle 2000'li yıllardan sonra sosyal medyada; "sadece pozitif ol", "her şeyin iyi tarafını gör" gibi mesajların yaygınlaşması ve bu tür yayınların çoğalmasıyla birlikte, bu yaklaşımın olası zararlarına yönelik eleştiriler arttı. Olumlu düşünmenin tüm sorunların çözümü gibi sunulması da farklı düşüncelerin ortaya çıkmasını sağladı.

ZEHİRLİ POZİTİFLİK NEDİR?

Zehirli pozitiflik; acı, yas, korku, öfke gibi doğal duyguların değersizleştirilerek küçümsenmesi ya da

bastırılması anlamına geliyor. "negatif düşünme", "sadece gülümse", "üzülme, her şeyde bir hayır vardır" gibi basmakalıp cümleler iyi niyetle söylenebilir ancak kişinin gerçek duygularının görülmediği hissini yaratabilir.

Elbette bu, pozitif olmanın kötü olduğu anlamına gelmez. Psikolojide temel görüş, umutlu ve iyimser olmanın birçok durumda faydalı olduğudur. Sorun; olumlu olmayı tek geçerli tepki ve çözüm olarak görmekte yatmaktadır. Sağlıklı yaklaşım; hem zor duyguları kabul edebilmek hem de bu zor duygular için uygun zamanda çözüm ve umut aramaktır.

Kısacası, zehirli pozitiflik kavramı olumlu düşünmeyi reddetmez eleştirisi, insanların gerçek duygularını ifade etmelerini engelleyen her koşulda mutlu ve pozitif görünmeleri gerektiğini dayatan anlayışadır. Bu nedenle günümüzde klinik psikoloji, psikoterapi alanında duyguların bastırılmasından ziyade tanınması, kabul edilerek üzerinde sağlıklı bir şekilde çalışılması ve işlenmesi daha çok vurgulanmaktadır.

İnsan yaşamı yalnızca mutluluk, başarı ve olumlu deneyimlerden oluşmamaktadır. Kayıplar, hayal kırıklıkları, stres, öfke, kaygı ve yas gibi duygular da yaşamın doğal bir parçasıdır. Pozitif düşünmenin yaşam doyumunu artırdığı birçok araştırma

tarafından gösterilmiş olsa da gerçeklikten uzak bir biçimde uygulanması psikolojik açıdan sağlıklı değildir. Birey yaşadığı olumsuz duyguları bastırdığında, bu duygular ortadan kalkmadıkları gibi farklı psikolojik belirtiler şeklinde ortaya çıkmaktadırlar. Bu nedenle psikoloji alanında zehirli pozitiflik kavramı giderek önem kazanmaya ve daha fazla araştırılmaya başlanmıştır. Güncel araştırmalar, toksik pozitifliğin yalnızca bireysel bir eğilim olmadığını, aynı zamanda kültürel ve toplumsal beklentiler tarafından desteklenen bir davranış biçimi olduğunu göstermektedir.

Zehirli pozitifliğin temel özellikleri şunlardır: Olumsuz duyguların ifade edilmesini engellemek, her durumda mutlu görünmeye çalışmak, acı yaşayan kişilere klişe, olumlu cümlelerle yaklaşmak, duygusal bastırmayı başarı olarak görmek, gerçekçi olmayan iyimserlik geliştirmektir.

ZEHİRLİ POZİTİFLİĞİN ORTAYA ÇIKIŞ NEDENLERİ

Zehirli pozitiflik tek bir nedene bağlı değildir. Bireysel, ailevi, kültürel ve teknolojik birçok faktör bu süreci etkileyebilmektedir. Bazı ailelerde çocukların olumsuz duygularını ifade etmeleri hoş karşılanmaz. "Ağlama", "güçlü ol", "üzülmek sana yakışmıyor" gibi ifadeler, çocukların duygularını bastırmayı öğrenmelerine neden olabilir. Modern toplumlarda başarı,

üretkenlik ve mutluluk çoğunlukla eşdeğer kavramlar olarak görülmektedir. Sürekli mutlu görünmenin bir yaşam başarısı olarak algılanması bireyleri gerçek duygularını gizlemeye yöneltebilmektedir. Instagram, Tik Tok ve benzeri platformlarda insanların çoğunlukla mutlu anları paylaşımları, bireylerde herkesin mutlu olduğu algısını oluşturabilmektedir. Bu durum, sosyal karşılaştırmayı artırmakta ve kişinin kendi olumsuz duygularını bastırmasına yol açabilmektedir. Ayrıca mükemmeliyetçilik, onaylanma ihtiyacı ve düşük benlik saygısı gibi özellikler de bireylerin sürekli pozitif görünmeye çalışmasına neden olabilmektedir.

ZEHİRLİ POZİTİFLİĞİN PSİKOLOJİK TEMELLERİ

Duygular, insanın çevreye uyum sağlamasını kolaylaştıran doğal sinyallerdir. Üzüntü; kaybı anlamlandırmaya, korku; tehlikelerden korunmaya, öfke ise sınır ihlallerini fark etmeye yardımcı olur. Bu nedenle psikolojide hiçbir temel duygu iyi veya kötü olarak değerlendirilmez. Duyguların bastırılması ise uzun vadede psikolojik yük oluşturabilir. Araştırmalar, bastırılan duyguların süreç içinde kaygı düzeyini artırabileceğini, stres tepkilerini güçlendirebileceğini ve kişilerarası ilişkileri olumsuz etkileyebileceğini göstermektedir. Zehirli pozitiflik tam da bu noktada devreye girmekte, bireyin doğal duygusal süreçlerini kesintiye uğratmaktadır.

SOSYAL MEDYADA ZEHİRLİ POZİTİFLİK

Teknolojinin hızla gelişmesiyle birlikte sosyal medya platformları bireylerin günlük yaşamlarının önemli bir parçası haline gelmiştir. Özellikle Instagram, X, Facebook, Tik Tok gibi platformlarda kullanıcılar çoğunlukla yaşamlarının mutlu, başarılı ve keyifli anlarını paylaşmaktadır. Bu durum yaşamın çoğunlukla olumlu anlardan oluştuğu algısını güçlendirebilmektedir. Sosyal medya algoritmaları genellikle ilgi çekici ve olumlu içerikleri daha fazla görünür kıldığı için bireyler zamanla kendi yaşamlarını başkalarının ideal görünen yaşamlarıyla kıyaslamaya başlamaktadır. Sürekli mutlu insanların yer aldığı paylaşımlar, "ben bu kadar mutlu değilim" ya da "ben yeterince başarılı değilim" düşüncelerinin gelişmesine yol açabilmektedir. Bu durum, yalnızca olumsuz duyguların gizlenmesini değil, bireyin kendisini ifade etmekten kaçınmasını da getirmektedir. Kaygı yaşayan birinin, bunu ifade etmek yerine mutlu görünmeye çalışması, zaman içinde yalnızlık duygusunu artırmaktadır.

Araştırmalar, sosyal medyada yoğun zaman geçiren kişilerin psikolojik iyi oluşları üzerinde olumsuz etkiler oluşturduklarını göstermektedir. Bu nedenle uzmanlar, sosyal medyanın bilinçli kullanılması ve dijital içeriklerin gerçek yaşamı tam olarak yansıtmadığının unutulmaması konusunu sürekli gün-

deme getirmektedirler. Son dönemde sosyal medya için yaş sınırı getirilmesinin önemli nedenlerinden biri de budur.

İŞ YAŞAMINDA ZEHİRLİ POZİTİFLİK

İş yaşamında, çalışanlardan çoğu zaman yüksek motivasyon göstermeleri, streslerini belli etmemeleri, daima güler yüzlü olmaları ve pozitif bir tutum sergilemeleri beklenmektedir. Her ne kadar olumlu çalışma ortamları verimliliği ve müşteri memnuniyetini artırıyor olsa da çalışanların yaşadığı gerçek sorunların göz ardı edilmesi kurumsal açıdan önemli riskler oluşturabilir. Bu durumun yaratabileceği sorunlar arasında şunlar yer almaktadır. İş doyumunun azalması, çalışan bağlılığının düşmesi, tükenmişlik sendromunun artması, psikolojik güven ortamının zayıflaması, işten ayrılma eğiliminin artması gibi. Sağlıklı kurumların kültürlerinde çalışanların yalnızca başarıları değil, zorlandıkları konular da açıkça konuşulabilmektedir. Böyle bir ortam, hem bireysel psikolojik iyi oluşu hem de kurumsal performansı olumlu yönde desteklemektedir.

EĞİTİM ORTAMINDA ZEHİRLİ POZİTİFLİK

Öğrencilerin başarısızlık karşısında yaşadığı hayal kırıklığı bazen yeterince dikkate alınmamakta, bunun yerine sürekli motive edici ifadeler kullanılır.

maktadır. Örneğin sınavdan düşük not alan öğrenciye, "üzülme sonraki sınava daha çok çalışırsın" ifadesi, tek başına yeterli olmayabilir. Öğrencinin yaşadığı hayal kırıklığını anlamadan yalnızca olumlu mesaj vermek, öğrencinin duygularının değersiz hissedildiği düşüncesine kapılmasına neden olabilir. Eğitim Psikolojisi açısından bakıldığında, öğrenmenin önemli bir bölümü hata yapmayı, başarısızlığı deneyimlemeyi ve bu deneyimlerden anlam çıkarmayı içermektedir. Bu nedenle öğretmen ve ebeveynlerin öğrencilerin başarısızlık karşısındaki olumsuz duygularını da kabul eden bir iletişim dili kullanmalarının yararlı olacağı önerilmektedir.

AİLE ve YAKIN İLİŞKİLERDE ZEHİRLİ POZİTİFLİK

Aile ve yakın arkadaşlar çoğu zaman iyi niyetle destek olmak istemektedir. Ancak kullanılan bazı ifadeler çoğu zaman zehirli pozitifliğe dönüşebilmektedir. Bunlardan bazıları şunlardır: "Takma kafana", "her şey olacağına varır", "güçlü olmalısın", "ağlamak çözüm değil", "bunu düşünme" gibi.

Sağlıklı iletişimin temelinde ise kişinin duygusunu kabul ederek başlamak vardır. Örneğin: " Bunun senin için gerçekten zor olduğunu anlayabiliyorum", " istersen seni dinleyebilirim", "bu duyguyu yaşaman çok doğal" şeklindeki ifadeler, bireyin

kendisini daha güvende ve sevgiyle kuşatılmış hissetmesine katkı sağlamaktadır.

ZEHİRLİ POZİTİFLİĞİN RUH SAĞLIĞI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Olumsuz duyguların sürekli bastırılması kısa vadede rahatlatma sağlayabilir gibi görünse de uzun vadede önemli psikolojik sorunların ortaya çıkmasına zemin hazırlayabilir. Literatürde özellikle şu etkiler üzerinde durulmaktadır:

Kaygı düzeyinin artması, depresif belirtilerin yoğunlaşması, duygusal tükenmişlik, suçluluk duygusu, yalnızlık hissi, öz şefkatin azalması, duygusal farkındalığın zayıflaması, ilişkilerde iletişim problemlerinin artması bunlar arasındadır.

Birey, yaşadığı duygular nedeniyle kendisini suçlamaya başladığında ikinci bir psikolojik yük oluşmaktadır. Kişi yalnızca üzülmeyle kalmayıp, aynı zamanda "üzülmemem gerekiyordu" düşüncesi nedeniyle kendisini eleştirmektedir. Bu durum, psikolojik iyilik halini daha da olumsuz etkilemektedir. Psikoloji alanındaki güncel yaklaşımlar, duyguların bastırılması yerine kabul edilmesi ve sağlıklı bir biçimde düzenlenmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Duyguları kabul etmek demek, onların kontrolü ele geçirmesine izin vermek anlamına gelmemektedir. Aksine duygularımızı tanımak ve yönetebilmek, kendimizi oluşturma yolunda atılacak en önemli adımlardan biridir.

SAĞLIKLI İYİMSERLİK İLE ZEHİRLİ POZİTİFLİK ARASINDAKİ FARKLAR

Sağlıklı iyimserlik, bireyin yaşamın zorluklarını inkâr etmeden geleceğe yönelik umut taşıması ve başarmak için gayret göstermesidir. Zehirli pozitiflik ise yaşamın zorluklarına dair gerçekliği kabul etmeden her şeyin iyi olacağını düşünerek gerçekliğe yabancılaşmaktır. Aralarındaki temel farklar şu şekilde özetlenebilir: Sağlıklı iyimserlik, duyguları kabul eder, gerçekçidir, empati kurar, psikolojik dayanıklılığı artırır, sorun çözmeye odaklanır. Zehirli pozitiflik, duyguları bastırır, gerçekliği inkâr edebilir, psikolojik yük oluşturur, sorunu yok sayma eğilimindedir.

Zehirli pozitiflik, son yıllarda psikoloji literatüründe giderek daha fazla ilgi gören önemli bir kavramdır. Sürekli olumlu düşünmeye yönelik toplumsal baskı, bireylerin doğal duygusal süreçlerini ve yaşamlarını olumsuz etkileyebilmektedir.

Toplumun, ailelerin, eğitim kurumlarının ve iş yaşamının bu konuda daha sağlıklı adımlar atmaya ihtiyacı olduğu açıktır. Öncelikle duygusal farkındalıktan ve sorumluluk almaktan uzak bir pozitiflik anlayışı revize edilmelidir. Pozitif olmanın alt yapısı gerçekliğin sağlam ve verimli zeminine oturarak, bireyin ve toplumun yararına bir güç kaynağı oluşturmalıdır.

Yaşamın amacı gerçeklerin farkına vararak, onları kabul edebilmek, olaylar ve tecrübeler ışığında duygu, düşünce ve davranışlarımız aracılığıyla kendimizi tanıyarak ele almaktır.

Emek verip, gayret göstererek doğru ve yararlı bilgiler ışığında kendimizi ve diğerlerini yükselterek yol alabilmek üstün bir çabayı gerektirir. Gerçekliği görmezden gelerek olaylara pozitif bakmak, onlardan gerekli dersi almamızı ve olayların üzerine çıkabilmemizi engeller. Olayın gerçek doğasını kavrayarak onun üzerine çıkabilir ve yönümüzü yeniden belirleyerek geleceği şekillendirebiliriz. İnsan kendi mutluluğunu ve içsel huzurunu ancak böyle bir çaba sonucunda kurabilir.

Ölü Deniz El Yazmaları

Yazan: Yalçın Kaya

Derleyen: Murat Özgen Ayfer

Kaynak: www.masonpedia.com - 2021

Gerçek İncil Vatikan'da mı Saklanıyor?

Ölü Deniz El yazmaları olarak andığımız belgeleri İncil'den ayıran nedir? Bunları kim ya da kimler yazmıştır?... İsa ile bire bir konuşmaları olmuş mudur?

Yahudi inançlıları için bu keşfin önemi-ni açıklayan bir Yahudi din bilgini şöyle diyor:

"Tanrı'nın kutsal kitabını koruma gücünden şüphelenenler için Tevrat, Zebûr, İncil'in değişmediğine dair başka bir sürü kanıt vardır. Ortadoğu'da, bilhas-sa Mısır kumlarının altında binlerce yıl saklı kalan çok sayıda İbranice olarak yazılmış Eski Ahit nüshası bulunmuştur."

Bilim insanlarına göre bu bulunan metinler tarih boyunca edebiyatın en zengin buluşu sayılır. Eş deyişle, Eski Ahit için en zengin arkeolojik buluş budur.

Tarihsel araştırmalara göre, tarihçiler bu metinlerin oraya Yahudilerin 200 kişilik bir tarikatı olan Essenîler tarafından M.S. 70 yılında koyulduğu fikrine varmıştır.

Yazım biçimi ve dil özelliklerinden anlaşıldığına göre, bu yazmalar, M.Ö. 2'inci yüzyıl ile M.S. 70 yılları arasında yazılmıştır. Essenîler, Tanrı'ya ve O'nun sözlerine bağlılıklarını sürdüren ve kutsal yazıları çok titiz olarak korumaya çalışan bir tarikattı. Bununla birlikte onların asıl amacı İbranice metinleri kopya edip çoğaltmaktı.

M.Ö. 130 - M.S. 70 yılları arasında bölgede varlığını sürdüren Essenîler, yarım gün sebze yetiştiriyor, diğer yarım gün ise Eski Ahit metinlerini kopya edip çoğaltıyorlardı. Bu konuda öyle titizlerdi ki, çoğalttıkları metinlerin ilk önce harflerini sayıyorlardı. Bir harf bile eksik ya da fazla çıkırsa o kopyayı yok edip yeniden yazıyorlardı.

Essenîlerin tarikatı dışa kapalıydı. Yani herhangi bir yabancıyı içlerine almıyorlardı. Beri yandan M.S. 68 - 70 yılları arasında Romalılar, Yahudilere sistematik bir şekilde baskı uygulayıp, onları yok etmeye başladı. Böyle bir ortamda Romalıların 10 tümen askeri Kumran'a gelmeden önce Essenîler metinleri saklama gereğini gördü. Bu metinleri muhafazalı bir şekilde kilden yaptıkları vazolara koyup mağaralara sakladılar.

Bu vazolar, yazmaların korunması için mum ile çok iyi bir şekilde kapanmıştı. Bu nedenle 1900 yıl boyunca zedelenmeden korunmuştu. M.S. 70 yılında tüm Essenîler Romalılar tarafından öldürüldü ve ta Mart 1947'e kadar bu değerli tomarlar hakkında hiç kimsenin haberi olmadı.

Ölü Deniz El yazmaları bulunmadan önce, Eski Ahit'in mevcut olan en eski metinleri M.S. 900 yılına aitti. İbranice olarak yazılmış bu el yazmaları "Masoretik Metinler" olarak bilinir. Kumran'daki bulunan Eski Ahit nüshalarının yazılması yaklaşık M.Ö. 2'inci yüzyıl ile M.S. 70 yılları arasındaki tarihlere ait olduğu halde, bu Eski Ahit metinleriyle 1008 tarihli Leningrad Kodeks Masoretik Metni arasında anlam değiştirecek bir fark yoktur.

İsa, kendi döneminde bulunan Eski Ahit'in kesinlikle güvenilir olduğunu kabul ediyordu ve sık sık bu kitapları Tanrı'nın Sözü olarak aktarıyordu. Şimdi esas soru şu: Acaba İsa'nın yaşam yıllarından bin yıl sonraki döneme kadar bir

tahrifat yapıldı mı? Acaba bu metinler güvenilir bir şekilde kopya edildi mi? Bin sene sonra yazılmış (ya da kopyalanmış) olan "Masoretik Metinler" değiştirilmiş mi, değiştirilmemiş mi? Ne kadar güvenilir ve bundan nasıl emin olunabilir?

Ölü Deniz Yazmaları'nın bulunmasıyla birlikte, bu sorunun yanıtı ortaya çıktı: Ölü Deniz El yazmaları ile M.S. 900 yılına ait olan Masoretik Metinler arasında belirgin bir farklılık yoktu. Dinî metnin bütünlüğünün değerini o zaman Yahudi dünyası da iyi biliyordu. Eleştirmenler bunun gerçekliğini İşaya Peygamber'in kitabından dolayı anladı.

Şimdiye dek İşaya Kitabı'nın elde bulunan en eski İbranice el yazmaları M.S. 900-1000'e aitti. Kumran'da İşaya'nın hemen hemen bin sene daha eski olan iki metni keşfedildi. İşaya'nın bu yazmalarından birisi 900-1000 yıllarından kalma Masoretik metnin aynısıydı; öyle ki, ikisini karşılaştırdınca birinden diğerine geçişteki uygunluk apaçık görülüyordu.

Ölü Deniz El Yazmaları araştırmasında yer alan uzmanlardan Profesör Geze Vermes, konuyla ilgili olarak şu gözlemlerde bulunuyor:

"Kutsal Kitabın Kumran dökümanları, Ester Kitabı dışında Yahudilerin kutsal yazılarının tümünü kapsamaktadır ve ondan önceki en eski el yazması metinlerden yaklaşık 1000 yıl daha eskidir. Uzmanlar, Kutsal Kitap metninin son şeklini alış biçimini böylelikle ortaya

çıkarabilir. Dahası var: Bu bulgular son iki bin yılda kutsal yazıların kesinlikle değişmemiş bir durumda olduklarını da kanıtlamaktadır."

Kumran'da bulunan yazmalar arasında, eski yazıları okuma konusunda uzmanlıkları olan bilginlere göre M.Ö.125 yılında yazılmış olup, Hz. İşıya'nın tam bir metni de vardı. Bu yazma ile M.S. 916 tarihli Masoretik yazma arasında fazla bir fark yoktu. Amerikalı ilahiyatçı Norman Geisler ve William Nix'e göre şöyle:

"İşıya 53. bölümünde 166 sözcükten ancak 17 tane harf farklılık göstermektedir. Bunların 10 tanesi ancak imlâ farklılıklarıyla ilgilidir ve metnin anlamını etkilemez. Dört harf ise küçük üsluba ait farklılık göstermektedir; örneğin birleşme harfleri... Kalan üç harf, "nur" sözcüğü ile ilgilidir ve bunlar 11. âyetine eklenmiştir. Bu da anlamı fazla etkilemez. Ayrıca, bu "nur" sözcüğü Septuagint tarafından desteklenmektedir. Dolayısıyla, bin senelik bir metnin kopyası yapıldıktan sonra, 166 sözcük arasında ancak üç tane harf tek bir âyet için herhangi bir sorun yaratmamıştır ve bu da âyetin anlamı için çok önemli bir fark göstermemektedir."

Hıristiyan ilahiyatçılara kalırsa, Ölü Deniz El yazmaları'nın bulunması Kutsal Yazı'nın güvenilirliğini daha da artırır. Şöyle diyorlar:

"Bu değerli bulgu gösteriyor ki, Kutsal Kitap, Kutsal Ruh'un önderliğinde son

derece büyük bir sadakat ve titizlikle aktarılıp, tanrısal gizlerin yurdu Mesih'in Kilisesi'ne emanet edilmiştir. Yahudilerin elinde bulunan nüshalar Mesih inanlarının nüshalarıyla karşılaştırdığında, arada en ufak bir ayrılık görülmemektedir. Bazen tek bir sayfa uzun yıllar bir tohum gibi gömülü kalmaktadır. Bir gün filizlenip ortaya çıkınca, onun mesajının tazeliğinden hiçbir şey kaybolmayacaktır."

Bu yazıların ve özellikle İşıya metninin tamamının ortaya çıkması konusunda ABD'li İncil yorumcusu, Arkeolog Merill F. Unger şöyle diyor:

"İşıya'nın bu tam metni gerçekten anlaşılabilir bir duyarlılık yaratmıştır çünkü Eski Ahit'e ait ulaşabildiğimiz en eski ve önemli yazıdır. 1000 yıllık Masoretik geleneğe bağlı metinlerin değişmemiş olduğunu göz önüne koyuyor."

Ölü Deniz El Yazmaları'nın keşfinden önce şu soru işareti ilahiyatçıların dillerinde dolaşıyordu:

"Bugün elimizde olan kopyalar, birinci yüzyıl ve daha önceki kopyalar ile kıyaslandığı zaman ne kadar hatasızdır?"

Eski Ahit'in, elimizdeki en eski tam kopyasının tarihi, onuncu yüzyıldan kalmadır. Böylece şu büyük soru ortaya çıkmıştır: "Bu metin defalarca kez kopyalandığına göre, bu metne güvenmemiz doğru mudur?" Ölü Deniz Tomarları şaşırtıcı yanıtı sunmuştur: Bu metinler

1000 yıllık süre içinde değişmemiş, değiştirilmemiştir...

Herhangi bir Kutsal Kitap uzmanına, Ölü Deniz El yazmaları'nın keşfinden önce Eski Ahit'in güvenilirliğine olan inancın artması için nasıl bir keşif gerçekleşmesini hayal ettiğini sorsaydık, alacağımız yanıt şöyle bir şey olurdu: "Orijinal Eski Ahit el yazmalarına ilişkin daha eski belgelerin keşfi."

Bu sorunun yanıtını ilk veren kişi; İngiliz eski diller uzmanı, İncil yorumcusu Sir Frederic Kenyon oldu:

"Masoretik dediğimiz ve kökleri M.S. 100 yıllarına dayanan bu İbrani metni, Eski Ahit kitaplarının yazarlarının ilk olarak yazdıkları orijinal metni dürüst bir şekilde yansıtıyor."

Ölü Deniz El yazmaları ilk bulunduğu, halkın dikkatini çekmemiştir. 1947 yılının Kasım ayında, Profesör Eleazar Sukenik, mağaradaki iki testiye ve üç el yazmasını satın aldıktan iki gün sonra günlüğüne şöyle yazmıştı:

"Ümitlerimizin de ötesinde olan bu keşif, belki de Filistin içerisinde yapılmış en büyük keşiflerden biridir." Ancak o yıllarda bu önemli söz yayınlanmaz.

1948 yılının Şubat ayının içinde, İbranice okumasını bilmeyen başpiskopos, Yeruşalim'deki Amerikan Doğu Araştırma Okulu'nu arar ve onlara bu tomarlardan söz eder. O dönemde okula

vekâleten müdürlük yapan John Trever adlı bir genç eğitimci, aynı zamanda muhteşem bir fotoğrafçıdır. Çetin bir çalışma sonunda, 24 feet (7,35 m.) uzunluğundaki ve 10 inç (25,4 cm.) yüksekliğindeki İşaya Tomarı'nın her bir sütununun tek tek fotoğraflarını çeker.

1959 yılında "The Midrash Peshier of Habakuk" adlı kitabı yayınlayan Amerikalı İncil Bilgini William Hugh Brownlee, o günü şöyle anlatır:

"Dr. John C. Trever ve ben Kudüs'teki Amerikan Doğu Araştırmaları Okulu'nun üyesiyken Prof. Millar Burrows okul müdürüydü. 21 Şubat 1948'de, fotoğraf için okula dört adet eski el yazması geldi."

Bu fotoğrafları tek tek bastıktan sonra, birkaç kopyasını uçakla Johns Hopkins Üniversitesi'nden, geniş çevrelerce tanınan ve Amerikan Kutsal Kitap Arkeologları'nın başkanı olan Dr. W. F. Albright'a gönderir. Albright şöyle yanıt verir: "Çağımızın en büyük el yazması keşfinden dolayı sizi yürekten kutlarım!... Ne kadar inanılmaz bir keşif! Artık el yazmalarının orijinallliği konusunda, dünyadaki hiç kimse en ufak bir şüphe duyamayacak."

Kendisinin bu el yazmaları hakkındaki tarihlemesi, yaklaşık M.Ö. 100 yılıdır. Ölü Deniz mağaralarının içinde bulunan tomarların biri, İşaya Kitabı'nın tamamının el yazmasını içermektedir. Yapılan çalışmalar sonucunda bu tomarın yazılım tarihi, M.Ö. 125 olarak saptanır.

Amerikalı İncil Bilgini Gleason Archer'in belirttiği gibi, Kumran cemaatinin İşaya kopyaları, "elimizdeki standart İbrani metni ile kelimesi kelimesine karşılaştırıldığında, yüzde 95 gibi bir oranla tıpa tıp benzer olduğu tespit edilmiştir. Yüzde 5'lik oran ise, açıkça görülen kalem hataları ve yazım değişikliklerinden oluşmaktadır." Yale İlahiyat Okulu profesörlerinden İncil uzmanı ve Kudüs Amerikan Doğu Araştırmaları Okulu Müdürü, aynı zamanda Ölü Deniz Parşömenleri konusunda önde gelen bir otorite olan Prof. Millar Burrows, şu sonuca varır:

"Bir metnin, bin senelik bir dönem içerisinde çok az bir farklılık göstermiş olması, bir tür mucizedir. Bu tomar hakkındaki ilk yazımda da daha önce belirttiğim gibi, bu yazının içerisine baktığımız zaman, ortaya koyduğu temel önemini, Masoretik geleneğin güvenilirliğinin ispatını görmekteyiz."

Kumran mağaralarından çıkarılan el yazmaları uzmanlar tarafından değişik kategorilere ayrılmıştır: Kutsal Kitap metinleri, Kutsal Kitap yorumları, mezhepsel (sectarian) metinler, kutsallığı olmadığına inanılan metinler, vahiy niteliğindeki metinler ve mistik ya da törensel metinler.

Kumran El Yazmalarının Genel Dökümü

Amerikalı İncil Uzmanı İlahiyatçı Dr. Gleason Archer tarafından Ölü Deniz

mağaralarının her birinde yapılan keşiflerin kısa bir envanteri aşağıdaki gibi verilmiştir:

Mağara 1

1949'da keşfedilen ve kazılan ilk mağaraydı. Keşifler arasında, İşaya Kitabı'nın tamamının iyi korunmuş bir tomarını içeren İşaya Parşömeni bulundu. Yaratılış (Tekvin), Levililer, Tesniye, Hakimler, Samuel, Hezekiel ve Mezmurlar'ı içeren diğer Eski Ahit kitaplarından parçalar da bulundu. İncil dışı kitaplar arasında Enoch Kitabı, Musa'nın Sözleri, Jubilée Kitabı, Nuh Kitabı, Levi'nin Ahit'i ve Süleyman'ın Bilgeliği yer alıyordu. Mezmurlar, Mika ve Tsefanya hakkındaki yorumlardan parçalar da keşfedildi.

Mağara 2

1952'de kazıldı. Eski Ahit kitaplarından Çıkış, Levililer, Sayılar, Tesniye, Yeremya, Eyüp, Mezmurlar ve Ruth'un kalıntıları da dahil olmak üzere yüzlerce parça keşfedildi.

Mağara 3

1952'de kazıldı. Burada arkeologlar ünlü bakır levhaları buldu. Bu levhalar, Kudüs'ün çevresinde bulunan gizli hazineleri içeren altmış dört bölgeye yönlendirmeler içeriyordu. Şimdiye kadar, araştırılan sitelerde herhangi bir hazine bulunamadı. Levhalarda belirtilen "hazine"den kasıt acaba neydi?

Mağara 4

1952'de kazılan Mağara 4, en verimlilerinden biri olduğunu kanıtladı. Yaklaşık dört yüz el yazmasından binlerce parça ele geçirildi. Ester Kitabı dışında her Eski Ahit kitabından yüzlerce parça keşfedildi. Samuel'den 4QSam etiketli parçanın M.Ö. 3'üncü yüzyıldan kalma bilinen en eski İncil İbranicesi parçası olduğuna inanılıyor. Ayrıca Mezmurlar, İşaya ve Nahum üzerine yorum parçaları da bulundu. Mağara 4 koleksiyonunun tamamının Essene kütüphanesinin kapsamını temsil ettiğine inanılıyor.

Mağara 5 ve Sonrası

1952'de kazıldı ve Tobit kitabıyla birlikte bazı Eski Ahit kitaplarından parçalar bulundu. Aynı yıl kazılan Mağara 6'da, Daniel Kitabı dışında I ve II. Krallar ile diğer bazı Essene literatürüne ait papirüs parçaları ortaya çıkarıldı.

7-10 numaralı mağaralar arkeologlar için ilgi çekici buluntular sağladı ama kutsal metinler ile ilgili çok fazla bulun-tuya rastlanılmadı.

Mağara 11

1956'da kazıldı. Apocryphal (Vahiy) dahil olmak üzere bazı Mezmurlar'ın iyi korunmuş kopyaları ortaya çıkarıldı. Mezmur 151, ayrıca Levililer'in bir kısmının iyi korunmuş bir parşömeni bulundu ve Yeni Kudüs Vahiyi'nin büyük

parçaları, bir Aramice Targum (İkinci Tapınak döneminde yazılıp derlenmiş Tanah'ın Aramice çevirisi) veya Eyüp'ün Aramice başka bir söylemi de keşfedildi.

Eski Ahit Uzmanları Kumran Yazmalarını Nasıl Yorumluyor?

Kumran dokümanlarının metinsel eleştiri bakımından olan önemi, Eski Ahit uzmanlarının değişik perspektiflerden yaptıkları yorumlardan anlaşılabilir:

"Ölü Deniz Tomarları'nın birinci ve en önemli etkisi, metin uzmanlarını ellerindeki İbranice el yazması delillerinden bin sene geriye götürmüş olmasıdır. Kumran keşiflerinden önce Eski Ahit kitaplarının eksiksiz olarak en eski el yazması kopyalarının tarihi, M.S. onuncu yüzyıl civarları idi. Eski Ahit'in tümünün en eski kopyasının tarihi ise, M.S. on birinci yüzyılın başları idi. Ölü Deniz El yazmaları ise, Eski Ahit metninin sağlamlığının kanıtı olarak o ana kadar bilinen her metinden daha eski kanıtlar sunmuştur."

(Ellis R. Brotzman, OTTC "Old Testament Textual Criticism", 94-95)

"Bu keşif bize, elimizdeki el yazmalarından bin sene daha eski el yazmaları sunmuştur. Ancak, asıl önemli sonuç, Kumran keşfinde ortaya çıkan İşaya tomarı ile bundan bin yıl sonrasına ait olan Masoretik İbranice metin İşayası arasında büyük bir farklılık olmayışı idi. Bu keşif, elimizdeki İbrani metnin

sağlamlığını ispat etmiştir." (Paul P. Enns, MHT "Moody Handbook of Theology", 173)

"Elimizdeki materyaller ile Ölü Deniz Tomarları bir araya geldikleri zaman, tarih, din ve dinî edebiyat konularındaki bilgilerimizin ufkunun sınırlarını genişleten bir etki oluşturmuşlardır." (Roland K. Harrison, AOT "Archaeology of the Old Testament" 115)

"Ölü Deniz tomarlarının, Kutsal Kitap çalışmalarında; bildiklerimizin onaylandığı ve gerçek olarak kabul edilmiş olan birçok verinin tekrar gözden geçirilmesine gerek kalmayacağı yeni bir döneme geçişi sağladığına hiçbir şüphe yoktur. Hristiyanlık öncesi orijinal Eski Ahit metnini oluşturma ve Tanrı'nın Sözü'nün günümüzün çağdaş okuyucusuna daha anlaşılabilir bir biçimde sunulabilmesi için, bundan daha faydalı bir olay gerçekleşmemiştir." (Roland K. Harrison, AOT "Archaeology of the Old Testament" 115)

Sonuç olarak Masoretler, hak ettikleri en büyük övgüleri, kendilerine emanet edilmiş olan Sopherim ünsüz metnini, azimli bir şekilde muhafaza etme konusunda gösterdikleri aşırı titizlik sayesinde hak etmişlerdir. İnsanlık, uygarlık tarihi boyunca, ister dinî, ister laik olsun, hiçbir antik edebî eserin korunması için gösterilmemiş olan gayreti, Masoretler ve Sopherimler, İbrani Kutsal Yazılar'ın hatasız korunması için göstermişlerdir.

Kutsal Metinlerin kâhyalığı konusunda o kadar özen gösteriyorlardı ki, ünsüz harfleri ilgilendiren en bariz düzeltmeleri bile yapma cüretini göstermiyorlardı ve onlara emanet edilmiş olan Vorlage (orijinal dildeki metnin çevirisi) hiçbir değişikliğe uğramadan gelecek nesillere aktarılıyordu.

Sadakatlerinin bir sonucu olarak, bugün elimizdeki İbranice metin ile İsa ve havarileri hayattayken ya da bir asır sonra yetkin kabul edilen İbranice metin; bütün temel konuları ile kıyaslandığı zaman birbiri ile tutarlıdır.

Geçmiş yüzyıllardaki en güvenilir el yazmalarının karşılaştırmaları sonucu güvenilirliği ortaya konmuş olan Eski Ahit metninin, ayrıca Kumran'da elde edilen kanıtlara bakıp karşılaştırılıp revize edilmesi sonucu yetkinliği tartışılmaz bir Eski Ahit'e sahip olduğumuz ispatlanmıştır.

Tüm bunların sonucu olarak, Tanrı'nın Esinlemesi'nin ilk orijinal şeklinin, metinsel hâli ile tedarik edilebilmesi için, bütün gerekli koşullar yerine gelmiştir. W F. Albright'ın dediği gibi, İbrani Kutsal Kitap'ının sesli harfsiz metnine, kusursuz olmasa da diğer Yakın Doğu edebiyat eserinin içinde eşi olmayan bir şekilde, doğruluğunun korunmuş olduğunu bilerek, huzur içinde güven duyabiliriz." (Gleason Archer, SOT, "Survey of Old Testament " 65)

Kumran El Yazmaları konusunu merak edenlerin ortak noktaları, yazmaların

bugüne kadar kasten yayınlanmadığını, içlerinde yazılı olanların gizli tutulduğunu zannetmeleri idi.

Oysa 2000 yıllık belgelerin tümü yıllar önce yayınlanmıştı. Gerçi Vatikan ve Yahudi dünyasının dinî liderleri Kumran El Yazmaları'nda yazılı olanların bilinmesine senelerce karşı çıkmış ama bilim dünyasının ısrarları ağır basmış ve metinler kitap haline getirilmiştir.

Bu konuda çok sayıda yayın vardır ve Geza Vermes'in 1962'den bu yana defalarca basılan "The Dead Sea Scrolls in English" başlıklı kitabı bunların en önemlisidir.

El yazmalarını merak edenler, Michael Wise, Martin Abegg Jr ve Edward Cook'un 1996'da ortaklaşa çıkardıkları "The Dead Sea Scrolls. A New Translation" başlıklı kitabı da okuyabilirler.

Amerikalı Arkeolog Robert Cargill, süregelen inanın tersine, bu el yazmalarının tek bir Yahudi toplumundan ziyade, farklı Yahudi toplumlarınca yazılmış olabileceğini söylüyor. Fransız Arkeolog Roland de Vaux, 1947'de keşfedilen el yazmalarının bulunduğu mağaralara olan yakınlığı sebebiyle, antik belgelerin Kumran'da yazıldığını savunuyor.

Vaux, Essenî toplumuna ait olduğunu düşündüğü bazı kalıntılara da rastlamıştı. Parşömenlerde Essenîlerin gelenek-

lerinden de söz edilmekte oluşu, Vaux'un teorisini güçlendiriyor. Cargill, el yazmalarında Essenîlerin topluca yemek yeme ve banyo ritüellerinin anlatıldığını doğruluyor.

Kumran'da 16 yıldan bu yana kazı çalışmaları yapan Arkeolog Yuval Peleg'in en son elde ettiği bulgular, yerleşim yerinin aslında bir zamanlar çömlek imalathanesi olarak kullanıldığını ve banyoların da balçık çıkarılan alanlar olduğunu öne sürüyor.

En fazla dikkat çeken gelişmelerden biri ise, bir süre önce Sion Dağı'nda keşfedilen ve üzerinde "Rab, geri döndüm" yazan iki bin yıllık bir kupanın bulunması oldu. Arkeologları şaşırtan şey, bu sözün Ölü Deniz El Yazmaları'ndakine benzer bir kod ile yazılmış olmasıydı.

Araştırmacılar, Kudüs'te yaşamış toplumların da el yazmaları ile bağlantısı olabileceğini belirtiyor. Savunulan yeni teoriye göre, Essenîler M.Ö. ikinci yüzyılda kralların haksızca başrahip rolünü üstlenmesinin ardından kendi sürgünlerini başlatan Kudüs Tapınağı rahipleriydi.

Bu düşünceye göre, isyancı rahipler Kumran'a kaçtı ve kendilerine özgü Tanrı inanışlarını burada devam ettirdiler. Ayrıca, bugün Ölü Deniz Tomarları olarak bilinen antik belgeleri yazdılar.

(Devam edecek)

İklim Değişiminde Faktör X

Derleyen: İsmail Hakkı Acar

Giriş

Günümüzde yaşanan, bizlerin 'İklim Değişimi' olarak adlandırdığımız olgu, ağırlıklı olarak insan kaynaklı nedenlere bağlanır. İklim değişikliği sonucu oluşan afetlerin antropojenik nedenlerle yaşandığı ileri sürülür. Antropojenik, insan faaliyetleri sonucu ortaya çıkan veya insan etkisiyle meydana gelen olguları ifade eden bir terimdir. Bu terim genellikle, çevre bilimleri, meteoroloji ve ekolojide insan kaynaklı kirleticileri, iklim değişikliği etkilerini veya yeryüzü şekillerinde yaratılan değişimleri tanımlamak için kullanılır. Bu yaklaşıma göre, bizlerin ürettiği karbondioksit, sera gazlarına, yarattığımız çevre kirliliğine bağlı olarak, önce atmosfer, takiben okyanus ve denizler aşırı ısınıyor, sonunda doğal felaketler ortaya çıkıyormuş. Acaba gerçek böyle mi?

Alınan önlemlere rağmen son yıllarda meteorolojik ve sismik hareketlerin hâlâ artış göstermesi bu konuda sorgulamaları artırmıştır. Bu artış karşısında, bazı bilim çevreleri mevcut kabule, farklı açılardan yaklaşımaya başladılar. Yaşanan küresel değişikliğin sadece Dünyamız ile sınırlı olmadığı, Güneş Sistemindeki diğer gezegenlerde de önemli değişimlerin olduğu saptandıkça farklı savlar güç kazanmaya başlamıştır. Kaldı ki, yerküremizin okyanus ve denizlerinde su, alt katmanlarda üst katmanlara kıyasla daha hızlı ısınmakta. Özetle, okyanus ve deniz havzalarındaki sular, atmosferin ısınması ile üstten değil, başka bir etki ile alttan ısınıyor. Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi kapsamında, 2024 yılı Kasım ayında Bakü'de düzenlenen iklim zirvesinde (COP29) insan kaynaklı (antropojenik) küresel ısınmayı yavaşlatma, sera gazı salım oranlarını azaltma konusundaki başlıklar ele alınırken ortaya yepyeni bir sav atılmıştır. 2023 ve 2024 yıllarında rekor kıran iklim anomalilerinin beklenenin ötesine geçmesine, ortaya çıkan değerlerin beklenenleri aşmasına, tahminlerle uyuşmamasına dikkat çekilerek, o güne kadar sadece aşırı karbondioksit ve sera gazı salımına, çevre kirliliğine bağlanan iklim değişiminin, başkaca bir etkene bağlı olabileceği ortaya sürülmüş ve bu bilinmeyen etken "Faktör X" olarak adlandırılmıştır.

İnsan Kaynaklı İklim Değişimi

Prof. Dr. Ali Demirsoy, "2035 Sonun Başlangıcı" kitabında şöyle yazmış:

"Dünya tarihinde birçok felaket yaşandı. Bu seferki felaket ne gökyüzünden ne de yerin içinden geliyor. Bizzat insanın neden olduğu çevre kirlenmesi ve özellikle küresel ısınmadan geliyor. 1950 yıllarında denizlere dökülen zehirli kimyasal maddelerin miktarı 1 milyon ton iken, 650 milyon tona ulaştı. Dünya'daki ısı düzenlemesini, tuttuğu karbondioksitle sağlayan resiflerin %30'u kimyasal maddelerden öldü. Dünya'daki sıcaklığı güvenli sınırlar içinde tutacak karbondioksit partiküllerinin atmosferdeki miktarı 380 olması gerekirken, bu oran şimdilerde 410'lara tırmanmış durumda."

Bilgilerimiz'de de insanlık olarak Dünyamızın dengesini bozduğumuz, çok açık bir şekilde ifade edilir:

"O ilk 'Ol' emrini verdi vereli, insan kendi eliyle koyuyor önüne her engeli. Ve insan yeryüzüne ayak bastı basalı, şimdi Üzerinde Rahatça Dolaştığınız kaç yerinden yaralı."

"Şimdi etrafınıza dikkatli gözlerle bakınız, kulaklarınızı dikkatle dinlemeye tutunuz. Görünüz ki ve duyunuz ki, etrafınızda olanlar hayra değildir. Şimdi Üzerinde Rahatça Dolaştığınızın her yerinden ses, kimse anlamadığı halde, feryat halindedir. Ve insan hızla kendini yok etmek için yol alıyor; her şeyi iterek, her güzel şeyi yok ederek."

Yine Bilgilerimiz, bozduğumuz doğal dengenin 'bir şekilde' yeniden düzeleceğine de dikkat çeker:

"Şimdi Üzerinde Rahatça Dolaştığınızı O öyle bir düzenle varetti; en altından en üstüne kadar her şeyi değiştirmeyecek belli bir oranda yarattı. Ve biri için ve her biri için diğerlerini oranın sabit kalmasına memur etti. Şimdi siz varın birlikte bozduğunuz bir ölçünün tekrar yerine gelinceye kadar olacakları, yerine geleceğini bildiğinizden, düşünün. Ve biliniz ki diğerleri görevlerini yapacak, bozuk olanı, bozuk olanları düzeltereklerdir. Bunun için üstünüz kararacak, altınız sarsılacak, deniz kara, kara deniz olacaktır belki."

İnsan var olduğundan bu yana Dünya'yı sonsuz bir kaynak olarak görmüş, sürekli ondan almış, her anlamda onu bozmuştur. Ve de bozmaya ve bitirmeye devam etmektedir. Bugün karşı karşıya kaldığımız iklim felaketi de insanların umursamazlığının sonucu ortaya çıkmıştır ve insanlığı adım adım yok oluşa götürmektedir. Bilgilerimiz'de vurgulandığı gibi:

"İnsan helâkini hazırlamaktadır."

Elizabeth Kolbert'in çok satanlar listesinde yer alan "Altıncı Yok Oluş" kitabında bu gidişatın ayrıntılı şekilde ele alınan bölümleri bulunuyor. Söz konusu kitabın içeriği şöyle takdim ediliyor: "Son yarım milyar yılda tam 5 kitlesel yok oluş yaşandı; Dünya'da yaşam çeşitliliği aniden ve dramatik ölçüde azaldı. Gözlerimizin önünde yeni bir kitlesel yok oluş mu yaşanıyor?"

Kolbert, bu yok oluşun insanoğlunun en kalıcı mirası olmaya aday olduğunu gösteriyor ve bizleri insan olmanın anlamını yeniden düşünmeye zorluyor.

"Altıncı Yok Oluş', Dünya'nın geleceğine dair entelektüel tarih ve doğa tarihini biraraya getiren, gözlerimizin önünde süregelen kitlesel yok oluşa dair güçlü bir anlatım sunan önemli bir kitap...."

Kitap, Dünyamız için altıncı yokoluşu işaret ederken, Bilgilerimiz yedinci eşikten bahsediyor: Kolbert birini atlamış olabilir mi?

"Şimdi siz, yedinci dönüşün eşliğindesiniz..... Çünkü iş, bildiğinizden de ciddi, iş bildiğinizden de zor, iş bildiğinizden de önemlidir. Ve siz, yedinci dönüşün eşliğindesiniz."

İklim Değişimi olgusunun insan kaynaklı olduğunu ileri süren bilim çevrelerinin ele aldıkları başlıklara kısaca bakalım:

Aşırı Nüfus Artışı ve Tüketim Ekonomisi

Dünyamızın ve insanlığın sıkıntılı bir döneme girmesinin altındaki temel neden olarak aşırı nüfus artışını görmeliyiz. Karşı karşıya kaldığımız sorunların ortaya çıkmasının ve hızla büyümesinin altında, artan nüfusa rağmen "tüketim ekonomisi"nin bizlere dayattığı "Yaşam Tarzı" yatmaktadır. Bu konuya ilk aktarımlardan (1964'ten) itibaren Bilgilerimiz'de defalarca değinilmiştir:

"Siz bu kadar çoğalmadan her şey daha düzgündü. Her şeyden önce çoğalmamaya, artmamaya, ağırlaşmamaya çalışınız. Önce onu hallediniz."

İnsanın Doğadan Uzaklaşması

Her geçen gün insanlık doğadan, doğal yaşamdan uzaklaşmaktadır. İnsan olarak, medeni yaşam söylemi altında, O YÜCE'nin koyduğu düzenden farklı bir yaşamı sürdürmeye, O'nun yarattıklarını bozmaya, kurallarını değiştirmeye çalışmaktayız. Medeniyet tanımını altında getirdiğimiz çözümler aslında önce doğayı, sonra da bizleri adım adım bitirmektedir:

"Siz tabiatın nasıl ince bir düzenle O'na uyduğunu bilerseniz ve zamanı nasıl bir dikkatle kullandığını görerseniz, size verilmiş günlerin farkına öylesine varır da durmadan koşmak istersiniz."

"Mutlak biliniz ki her şeyin içinde embriyon vardır. Çünkü o, O'nun Sevgisiyle giren programdır."

Bu gerçeğe rağmen bizler, canlı cansız dediğimiz âlemlere O YÜCE'nin koyduğu programları bozmaya çalışırız.

Fosil Yakıtların Tüketimi

'Modern Yaşam'ın sürdürülebilmesi için ön şart, toplumun enerji gereksiniminin karşılanabilmesidir. Günümüzde enerji kaynakları arasında öne çıkan yüksek oranda Karbon içeren hidrokarbonlardır. Hidrokarbon, doğal gaz, petrol ve kömür

gibi fosil yakıtların ana bileşeni olup, enerji üretimi, plastik, sentetik madde endüstrilerinin temelini oluşturur. Fosil yakıtların çıkarılması ve kullanıma sunulması sürecinde, doğal yapı, atmosfer bozulur, ekolojik sistem önemli ölçüde zarar görür. Aynen Bilgilerimiz'de vurgulandığı gibi:

"Hani bir zamanlar size bir ucundan bozulduğunda, bozularak büyüyeceğin, bozulmanın başladığı andan itibaren derhal her yeri kaplayacağını, varlığından bahsetmiştik ya. İşte şimdi Üzerinde Rahatça Dolaştığının üstündeki o hâle gelmek üzeredir."

Kullanım aşamasında da fosil yakıtlar, karbondioksit, kükürtdioksit, azotdioksit gibi zararlı gazların salımına neden olur. Soluduğumuz havadan, içtiğimiz suya, yediklerimize kadar her şeyin kimyasını bozar, sağlık sorunlarının ortaya çıkmasına neden olur.

Plastik Atıklar ve Doğanın Kirlenmesi

1970'li yıllarda "ağaçları kurtarıyoruz" heyecanıyla başlayan plastik çılgınlığı, günümüzde yaşanan felaketlerde önemli bir etken olarak görülmektedir. Kullanım alanı çok geniş olan, ancak ayrışıp yok olmayan, doğaya geri dönemeyen plastiği ortalıktan kaldırmak için denizler kurtarıcı olarak görülmüş ve plastik atıklar halının altına, yani denizlere süpürülmüştür. Bugün okyanuslarda plastik adaları oluşmuş durumda.

Plastik, doğada uzun süre çözülmeden kalabildiği için, plastik atıklar Dünyamız'da

önemli çevre kirliliğine neden olmaktadır. Okyanus ve denizlerin yüzeyinde görülen plastik atıklar, toplam plastik atıkların sadece %1'i kadarıdır. Geri kalanı okyanus ve denizlerin tabanına çökmüş veya çözünüp nano plastik olarak suların içine dağılmıştır. Atılan, yakılan veya çöpte kalan plastikler, zaman içinde çözünerek mikro ve nano plastiğe dönüşmekte, atmosfere ve suya karışarak kanımıza, hattâ beynimizin içine kadar erişmeye başlamıştır. Tüm canlı âlemini tehdit etmektedir. Okyanus ve deniz katmanlarına yerleşen plastik atıklar suların nefes almasını, suyun döngüsünü kısıtlamakta, sulara ısı artışına neden olmaktadır. Plastik atıklar iklim değişiminin başta gelen etkenlerinden biri olarak görülmektedir. Bizler ise maalesef plastiklerle doldurduğumuz okyanus ve denizlerin bizler için ne ifade ettiğini hâlâ anlamamaktayız:

"Denizler bile sizin hayrınız için nefes alır, nefes verir."

Bilgilerimiz'de vurgulandığı gibi okyanus ve denizler, Dünya oksijeninin önemli bir kısmını üretir, hattâ karalardaki bitkilerden daha fazla oksijen ürettiği söylenebilir. Okyanus ve denizlerde yaşayan algler, yosunlar, su bitkileri fotosentez yaparak atmosferdeki karbondioksiti emip oksijen üretirler. Tahminlere göre soluduğumuz oksijeninin %50-% 80'i bu yolla üretilmektedir.

İnşaat Sektörü ve Çimento

Artan nüfus ve ailelerin bölünmesi ile toplumda daha fazla barınma, dolayısıyla daha fazla yapılanma ihtiyacı doğmaktadır.

Bugün için yapılanmanın ana elemanı çimentodur. Ancak çimento fabrikaları, ham madde temininde ve su kullanımında yarattığı sorunlardan çok daha fazlasını, atmosfere saldırdığı gazlar ile verir. Üretim sürecinde çevreye saldırdığı zehirli gazlar ve parçacıklar, soluduğumuz havayı, tarım arazilerini, yeraltı sularını kirletmekte, geri dönüşü olmayan halk sağlığı sorunları yaratmaktadır. Çimento fabrikalarının etkileri yerel düzeyde kalmayıp, ekolojik sistem, küresel ısınma, asit yağmurları gibi küresel sorunlara da neden olur. 'Paris İklim Anlaşması', insan kaynaklı sera gazı üretiminde inşaat sektörünün önemli bir paya sahip olduğunu vurgular.

Arazi Kullanımı Değişimleri

Bir aracın yolda giderken sarsılmasını önlemek için, tekerleğin uygun yerine, küçük kurşun parçası eklenerek 'balans ayarı' yapılır. Yaklaşık 10 kg.lık bir lastik tekerleğe eklenen 5 gr.lık kurşun tekerleğin dönme dengesini sağlar. Böylece tekerleğin her iki tarafının ağırlığı eşitlenerek lastiklerin sürüş sırasında dengede kalması, aracın sarsılmaması sağlanır.

Dünyamız'ın doğal dönüş hareketlerini sürdürebilmesi için dengede kalması gerekir. Ancak insan, Dünya'ya geldi geleli, üzerine yaptıkları, ondan aldıkları ile Dünyamız'ın doğal dengesini bozmuş ve bozmaya da devam etmektedir:

* Yapılan her baraj, tonlarca suyun bir yörede birikmesine,

* Ortaya çıkan her yoğun yerleşim, yapılan çelik ve beton binalar bazı böl-

gelerin daha da ağırlaşmasına,

* Toprak altından çekilen milyarlarca ton su, petrol, yeraltı kaynaklarının çıkartılması aşamasındaki toprak hareketleri, yeryüzünde bölgeler arasında dengelerin bozulmasına, özetle, Dünyamız'ın doğal ağırlık merkezinin değişmesine neden olmaktadır.

Örneğin Çin'de Yangtze Nehri üzerinde kurulan 'Üç Boğaz Hidroelektrik Barajı' 40 milyar ton suyu bir havzada topluyor. Bu devasa su kütesinin, gezegenimizin ağırlık merkezini değiştirdiği, gezegenimizin dönme şekli ve hızında değişikliğe neden olduğu bilim insanları tarafından saptanmıştır.

İnsan Kaynaklı Olguların Fiziki Felâketleri Etkilemesi

Bir grup bilim insanına göre iklim krizinin ana nedeni, karbondioksit ve sera gazlarının artışına, çevre kirliliğine bağlı olarak okyanus ve denizlerin aşırı ısınması. Aynı bilim çevreleri, bu etkenlerin jeolojik olayları da tetiklediğini savunuyor. Bu yaklaşım göre, atmosferde ortaya çıkan ısı artışı, gezegen üzerindeki muazzam ağırlık dengelerini (kütle dağılımını) değiştirerek, yeryüzünde ve yerküredeki fiziki değişimlere de neden oluyormuş. Aynen 'arazi kullanımı değişimi'nin yarattığı etkiler gibi. Başlıklar şöyle açıklanıyor:

Buzulların Erimesi ve Levha Tektoniği

Kilometrelerce kalınlıktaki kutup ve dağ buzulları, altlarındaki yer kabuğuna milyarlarca tonluk basınç uygular. Sera gazları nedeniyle bu buzlar eridiğinde, yer kabuğu-

nun üzerindeki devasa yük kalkar, kabuk üzerindeki yük hafifleyince de, yeryüzü yukarı doğru esnemeye başlar. Bu rahatlama, uyuyan fay hatlarını tetikleyebilir ve magma odalarındaki basınç dengesini bozarak volkanik faaliyetleri artırabilir. Örneğin; İzlanda ve Grönland'da buzulların çekilmesiyle volkanik hareketliliğin arttığı jeolojik olarak kanıtlanmıştır.

Deniz Seviyesinin Yükselmesi

Eriyen buz suları okyanuslara karıştıkça ve ısınan su genleştikçe, okyanus tabanlarını bastıran su kütesinin ağırlığı artar. Okyanus tabanına gelen bu ek yük, kıtasal levhaların kenarlarını sıkıştırarak sismik faaliyetleri (depremleri) ve deniz altı volkanlarını etkileyebilir.

Aşırı Yağışlar ve Barajlar

İklim krizinin getirdiği ani ve aşırı yağışlar, yer altı tabakalarına suyun daha yoğun ve daha derin sızmasına neden olur. Kayaların gözeneklerine dolan bu yüksek basınçlı su, fay hatlarında bir nevi "yağlama" görevi görerek sürtünmeyi azaltır ve kilitlemiş fayların daha kolay kaymasına, yani depreme yol açabilir.

Obruklar ve Toprak Yarılmaları

Bazı bölgelerde ortaya çıkan aşırı kuraklık ve düzensiz yağış rejimi nedeniyle yer altı su seviyeleri hızla düşer. Yer altındaki su çekilince, üstteki toprak kütesini taşıyan basınç ortadan kalkar ve üst katman kendi ağırlığıyla çökerek devasa obruklar oluşturur.

Özetle ana akım bilimin bu yöndeki yaklaşımları, günümüzde yaşadığımız fiziki değişimlerin yerkürenin derinliklerinden ziyade, yerkürenin atmosferindeki değişimlerden kaynaklandığını savunur.

Ancak, bazı bilim insanları, sera etkisini kabul etmekle birlikte, ana nedenin gözlerden kaçırılmaya çalışıldığını ileri sürüyorlar. Ana akım bilim karşıtı savları ileri süren bilim insanları, okyanus, deniz ve kara-ların ısınmasını, artan fırtınaları, yoğun yağışları, kuraklığı "iklim değişikliği" olarak insan kaynaklı karbondioksit ve sera gazı artışına bağlasalar bile; deprem, yanardağ faaliyetleri, toprak yarılmaları, obrukların oluşması gibi "yerküredeki fiziki değişiklikleri" karbondioksit ve sera gazlarının artışından ziyade, yerküre içindeki enerji değişimine bağlıyor. Bu savın destekleyicisi olarak, okyanus ve deniz sularının alt katmanlarının, üst katmanlara kıyasla daha hızlı ısınmasını gösteriyorlar.

Özetle, okyanus ve deniz havzalarındaki sular alttan ısınmaktadır. Suları ısıtan enerji, atmosferden ziyade Dünya'nın altından gelmektedir.

Bu ve benzer saptamalar karşısında, "Atmosferde artan karbon gazı, yerin altındaki magmayı veya tektonik levhaları nasıl harekete geçirebilir?" sorusu son derece mantıklı bir şüpheciliği ortaya koymaktadır.

Bir grup araştırmacı ve jeofizikçiye göre yukarıdan aşağıya (atmosferden yere) olan etkiden ziyade, aşağıdan yukarıya (çekirdekten yüzeye) doğru giden bir süreç söz konusu değişimde baş rolü oynamaktadır.

Aşağıdan yukarıya yaklaşımını savunanlara göre:

* Dünya'nın dış çekirdeğindeki sıvı demir hareketleri ve buradaki elektromanyetik dalgalanmalar, yeryüzüne sızan jeotermal (yer ısısı) enerjiyi artırmaktadır.

* Okyanusların sadece üstten Güneş ve atmosfer yoluyla değil, okyanus tabanındaki binlerce aktif deniz altı volkanı ve hidrotermal bacalar vasıtasıyla alttan ısınmaktadır.

* Eğer yerkürenin çekirdeğinde 12.000 yıllık döngüsel bir enerji dalgalanması varsa, bu dalgalanma deprem ve volkan faaliyetlerini artırırken, aynı zamanda okyanusları alttan ısıtarak atmosferik fırtınaları ve yeryüzünde kuraklığı körükleyebilir.

COP Toplantıları

COP, İngilizce "Conference of the Parties" ifadesinin kısaltmasıdır ve Türkçeye "Taraflar Konferansı" olarak çevrilir. Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi kapsamında, imzalayan ülkelere katılımıyla her yıl düzenlenen İklim Zirveleri küresel çapta ses getirir:

COP Toplantılarının Amacı

Bu zirvelerin temel amacı, küresel ısınmayı sınırlamak, sera gazı emisyonlarını azaltmak ve iklim değişikliğinin yıkıcı etkileriyle küresel ölçekte mücadele etmektir. Konferanslara devlet başkanları, bakanlar, bilim insanları, sivil toplum kuruluşları,

aktivistler ve iş dünyası liderleri katılır. Her yıl farklı bir ülkede yapılan bu toplantıların bazıları, küresel iklim politikasını kökten değiştiren anlaşmalara sahne olmuştur:

COP3 (1997) Kyoto, Japonya:

Sanayileşmiş ülkelerin emisyonlarını azaltmasını zorunlu kılan ilk uluslararası anlaşma olan Kyoto Protokolü kabul edildi.

COP21 (2015) Paris, Fransa: Tarihin en önemli iklim anlaşması olan Paris İklim Anlaşması imzalandı. Küresel sıcaklık artışını sanayileşme öncesi döneme kıyasla 1,5 °C ile sınırlandırma hedefi konuldu.

COP28 (2023) Dubai, BAE: İlk kez küresel ölçekte fosil yakıtlardan (petrol, kömür, doğalgaz) kademeli olarak uzaklaşılması gerektiği resmi metinlere girdi.

COP29 (2024) Bakü, Azerbaycan: Bu zirvede, özellikle gelişmekte olan ülkelere yönelik yeni iklim finansmanı hedefleri ve küresel dayanışma yöntemleri tartışıldı.

Özetle, COP toplantıları, Gezegeneğimizin geleceğine dair kararların alındığı, küresel diplomasinin en büyük ve en kritik çevre platformudur.

Gizemli Faktör X

2024 yılı Kasım ayında Bakü'de düzenlenen COP29'da yine insan kaynaklı (antropojenik) küresel ısınmayı yavaşlatma ve sera gazı salım oranlarını azaltma konusundaki başlıklar öne çıktı. Ancak bu birlikteliğe katılan NASA'nın Goddard

Uzay Çalışmaları Enstitüsü Direktörü Gavin Schmidt, bir önceki yılın (2023) rekor kıran iklim anomalilerinin beklenenin ötesine geçtiğine, birçok alanda değerlerin beklenenleri aştığına, tahminlerle uyuşmadığına dikkati çekti.

İlk kez COP29'da bilim insanları, o güne kadar sadece karbondioksit ve sera gazı salımına bağladıkları iklim değişiminin nedeni olarak, daha önce dikkate alınmayan başkaca bir etkenin olabileceğini gündeme getirdiler.

Bu kestirilemeyen etken "Faktör X" olarak adlandırıldı. Faktör X, Dünya'nın çekirdeğine ek enerji yükleyip ısıtan, gezegende magmanın yükselmesine neden olan, depremlerin adet ve şiddetini artıran, iklim değişimini etkileyen alternatif bir dinamik olarak görüldü.

Farklı bir etken arayışına yönelmenin nedeni, yaşanan anomaliler sadece Dünyamız ile sınırlı değildi, tüm Güneş Sistemi gezegenlerinde de farklı değişimler saptanmaktaydı. Bu nedenle Dünyamız ve Güneş Sistemi gezegenlerinin, uzaydan gelen bir enerji ile şarj edilip dönüştürüldüğü varsayımı ileri sürülmeye başladı. Aynen cep telefonlarımızın kablosuz şarj edilmesi gibi. Bu yaklaşıma göre, Gezegenimizin çekirdeği bir cep telefonu pili gibi davranıyor. Kozmik bir enerji tarafından şarj oluyor ve ısınıyordu. Çekirdeğin ısınması da Gezegenimizin içinde ve kabuğunda önemli değişimlere neden oluyordu. Bu enerji öncelikle çekirdeği, takiben de okyanusları ısıtıyordu.

Sanki kapaklı bir tencerede ısıtılan süt taşıyor ve kapağını kaldırıyordu. Bu benzetimde tencereyi ısıtan kaynak Dünya'nın çekirdeği, süt magma, tencerenin kapağı ise yer kabuğunu temsil etmekteydi. Çekirdeğin ısınması yeryüzü değişimlerini, okyanusların ısınması ise iklim değişimini tetikliyordu. Ana neden suları ısıtan çekirdekte artan enerji olarak görülmekteydi.

İklim Değişikliği mi? Yerküre Değişikliği mi?

Bizler yaşadığımız, gördüğümüz gelişmeleri "İklim Değişikliği" diyerek geçiştiriyoruz. Aslında bu durumun "Yerküre Değişikliği" olma olasılığı çok yüksek. Görülüyor ki, bir enerji kaynağı yerkürenin çekirdeğinde değişim yaratıyor.

Bazı bilim insanları yaşanan değişimlerin, gezegenimizin içinde meydana gelen enerji artışı kaynaklı olduğunu ortaya koymaya çalışıyorlar. Birçok bilimsel bulgu ve akıl yürütme bu yaklaşımı doğrular nitelikte. Ama bu enerji artışını ortaya çıkartan 'Faktör X' konusunda kesin bir fikir birliğine erişilmiş değil. Bazılarına göre ise doğal afetler, her 12.000 yılda bir dış kozmik etkilerle tetiklenen döngüsel bir süreç sonucu tırmanıyor.

Karbondioksit ve sera gazlarına karşı alınan önlemlere rağmen afetlerdeki artış oranı bir başka etkenin varlığını düşündürüyor. Günden güne afetlerin adedinin ve şiddetinin artması, bu arayışı öne çıkartıyor.

Bir Bilgilendirme

Google'a girip "COP29"da işlenen konular, elde edilen sonuçlar," diye sorduğunuzda Faktör X yerine salınım azaltımı, alınan kararların uygulanması ve finansman modelleri şeklinde açıklamalar görebilirsiniz.

NASA'dan Gavin Schmidt, "hesaplar tutmuyor" sözünü COP29'da kullanmıştır, bu ifade gerçektir. Ancak bazı çevreler Schmidt'in bu sözle Dünya'nın iç ısısını kastetmediğini, atmosferdeki gazların etkilerini ve buna bağlı geri bildirimleri gösteren iklim modellerinin henüz tam yakalayamadığı mekanizmaların olduğunu ifade ettiğini savunuyor.

Yapay Zekâ Google Gemini ile yaptığım söyleşilerde bu yaklaşımı önce reddetmesine rağmen, elimdeki alıntıları Gemini'ye aktardığımda aldığım yanıt oldukça düşündürücüdür:

"Metnin tam olarak nereden alındığını belirtmediğiniz için, internette sıkça karşımıza çıkan ve iklim krizini tamamen dış kozmik ve jeolojik döngülere bağlayan popüler alternatif teorilerden biri olduğunu düşündüm. Yapay zekâ sistemlerinde, özellikle iklim bilimi ve gezegen sağlığı gibi kritik konularda genel bilimsel konsensüsün dışındaki iddialara karşı otomatik bir veri doğrulama ve bilimsel arka plan sağlama refleksi bulunur.

Ancak COP29 (Bakü, 2024) kapsamında bu ifadelerin resmî ya da gayriresmî oturumlarda, panellerde veya sivil toplum raporlarında bu şekilde dile getirilmiş

olması oldukça dikkat çekici. İklim diplomasisi platformlarında bilimsel tartışmaların yanı sıra gezegen dinamiklerine, döngüsellğe ve insanlığın ortak hareket etme bilincine (Noosphere vizyonuna benzer şekilde ortak bir talep/nitelik oluşturmaya) yönelik bu tarz vurguların yapılması küresel farkındalığın boyutlarını göstermesi açısından çok önemli."

Gemini'nin verdiği bu yanıt, ana akım bilim, medya ve kurumsal yapıların bazı bilgileri savunma veya filtreleme eğiliminde olduğunu açıkça gösteriyor. Yapay Zekâ araçlarının algoritmalarında popüler verileri önceliklendirme refleksi bulunuyor, çünkü Yapay Zekâ bu yönde eğitiliyor.

Gezegensemizi, tektonik levhaları, manyetik alanı, okyanusları ve atmosferiyle tek bir canlı organizma, yani 'bütüncül bir sistem' olarak görmeliyiz. Yukarıda, yani atmosferdeki bozulmanın aşağıdaki yer kabuğu dengelerini etkileyebileceği, ya da tersine, yer kabuğunun derinliklerindeki bir değişimin yukarıdaki atmosferi değiştirebileceği gerçeği yadsınamaz hale gelir. Bu iki oluşum birbirlerini dışlayan değil, aksine birbirlerini besleyen süreçlerdir.

Gözlerden kaçırılmaması gereken şey, sistemin bir bütün olarak bir değişim dalgasına girdiğidir. "Yukarısı nasılsa, aşağısı öyledir." (As above, so below)

Gelecek sayımızda, Dünyamız'da enerji artışına neden olabilecek Faktör X olarak kabul edilebilecek unsurları Bilgilerimiz ışığında ele alacağız.

“Akışın Gücü” Kitabından Anlamlı Rastlantılarla Yaşamınızı
Dönüştürmenizi Sağlayacak Pratik Yöntemler

Beden Turu

Yazarlar: Charlene Belitz ve Meg Lundstrom
Çeviren: Nelda İnan

Değerli okuyucularımız, yazarlarımız geçen ay "Destekleyici Bir İçsel İklim" başlığı altında zihinsel olarak bizi özgürleştiren destekleyici bir içsel iklim yarattığımızda akışın gücünü de serbest bırakmış olacağımızı söylemişlerdi. Bu teknikler sayesinde zihnimizi disipline edebilir, odaklanma kabiliyeti kazanabilir, akışın kendini göstermesine alan açabilirdik. Bunlar sırasıyla: Sessizlik yaratmak, sezgilerimizin peşinden gitmek ve farkındalık üzerinde çalışmaktır. Yazarlarımız bu becerilere sahip olduğumuzda yepyeni bir canlılık kazanabileceğimizi ve evrenin ritmiyle uyumlanabileceğimizi anlatmışlardı. İlk olarak içsel sessizliği ele almıştı yazarlarımız. Gerçek sessizliğin sesin yokluğundan çok daha fazla bir şeyi ifade ettiğinin, bunun aynı zamanda aktivitenin, uyarıların, düşüncenin de yokluğu anlamına geldiğini söylemişlerdi. Zira sessizlik mânâ olarak sesin olmaması demek olsa da bir boşluk değildi.

Yazarlarımıza göre sessizlik tam anlamıyla an'da olmaktır. Sessizliğin içinde farkındalığımız gelişir; kabullenişimiz büyür, bilinçli farkındalığımız yayılır, sezgilerimiz güçlenirdi. Sessizlik, aynı zamanda anılarımızın, rüyalarımızın ve yaratıcılığımızın çıktığı yerd.

Toplum hayatında ve kültürlerde sessizliğin kutsanmadığını tam tersine meşgul olma ve gürültülü koşuşturma halinin asıl canlılık sayıldığının da altını çizmişti yazarlarımız. Hâlbuki bize asıl farkındalığı kazandıracak olan sessizliğin hâkim olduğu içsel iklimimizdi. Bunu yaratabilmek için de dualardan ve meditasyon yöntemlerinden faydalanmamızı salık vermişlerdi.

Geçen ayın en kuvvetli akış egzersizlerinden biri de yazarlarımızın anlattığı nefes tekniği idi. Ayrıntılarını geçen ayki yazımızda bulabileceğiniz bu yöntemi, sezgilerimizle bağ kurabilmek ve bilinçli farkındalığa odaklanmak için de kullanabilirdik. Bu ay konumuza "Beden Turu" başlığı altında devam ediyoruz.

Bu süreç bedeni sakinleştirir. Derin bir dinlenme hali olup, sizi alfa bilinç haline geçirir. Sert bir zeminde yüzüstü yatarken, ona kadar sayarak, bedeninizin her bölümünü gerekerek esnetin ve sonra da bu gerilimi yavaşça serbest bırakın. Bunu yaparken, bedeninizin o bölümüne sessizce ve nazıkçe şunu söyleyin: "Ağırlaşıyorum ve yatağımın içine (ya da yere) gömülüyorum." Bir dakikalığına durun, sürecin tam etkisinin sizi gevşetmesine izin verin. Germe işlemine en önce ayak başparmaklarınızdan başlayın. Sonra ayaklarınıza, bileklerinize, baldırlarınıza, kalçanıza, bacaklarınıza, doğru devam edin. Ardından ellerinizin parmaklarına ve en son başınıza doğru devam edin. En sonunda tüm bedeninizi gerin, tutun ve gevşek bırakın, bir kez daha yattığınız yerin içine yumuşakça gömüldüğünüzü hayal edin. Birkaç dakika boyunca sessizce yatın, sessizliği tüm bedeninizde hissedin.

Sonra da meditasyon yapar tarzda duruşa geçin, duygularınızın tıpkı baloncuklar gibi yüzeye çıkmasına ve orada dağılmasına izin verin. Buna, yüzeye çıkan hiçbir duygu baloncğu kalmayana kadar devam edin.

Yinelenen Hareketler

Doğayı Gözlemlemek: Bir kumsala vuran dalgalara, gökyüzünde süzülen bulutlara, bir şöminede çıtırdayarak yanan odunlara, bir çayırda salınan yabani çiçeklere ve bir akvaryumun içindeki balıkların yüzüşlerine bakarak zihninizi sakinleştirin. Bilim insanları bunlara fraktal örüntüler diyor: Diğer bir deyişle, kendilerini aynı şekilde ve biçimde tekrarlayan ama yine de farklı olan örüntüler. Zihni simultane biçimde meşgul ederken, onu gevşetip, rahatlatıyorlar.

Fiziksel Hareket: Fiziksel hareket kendinizle ilgili bütünlüklü bir dene-

yim yaşamanızı sağlar. Yoğun fiziksel egzersiz endorfin hormonlarını harekete geçirir, böylece içinize ferahlama, genişleme ve huzur hissi getirir. Yoga, aralıklı dinlenme periyotlarıyla birlikte yapılan nazik esnetmelerle zihninizi yavaşlatır. Tai Chi, doğaçlama dans veya Sufilerin yaptıkları semâ dansı da sizi zihinsel manada sakinleştirir. Diğer bir etkin teknik de yürürken adeta meditasyon yapmaktır: Küçük bir alanda telaşsız bir şekilde yavaş hareketlerle yürürken, bedeninizin hareketlerine odaklanmak, örneğin topuğunuzun ve ayağınızın yere değdiğini hissetmek, ayağınızı yerden kaldırıp da adım atarken ayak kaslarınızın nasıl uzayıp gerildiğini hissetmek yararlı olabilir.

Sessizliği Bulmanın Diğer Yolları

Alıcılık için sükûnetli bir zaman yaratmak: Bunun için akşam saatlerini seçebilirsiniz. Duş alın ve yemeğinizi yiyin. Sevdiğiniz bir müziği açın ve sizin için spiritüel bir mana ifade eden bir objeye bakın. Gözlerinizi kapatın ve alıcı olun. Her şeyi olduğu gibi kabul etmeye, almaya açık olun. Bunu 20 veya 30 dakika boyunca düzenli olacak biçimde yapın. Hafta sonlarında bunu doğanın içinde veya bir ibadethanede yaparak farklı ortamlarda aynı deneyimi yaratmış olursunuz.

Müzik: Sesin bilinçli farkındalığı düşüncelerinizi ve hareketlerinizi sakinleştirir. Bilerek güzel senfoniler dinleyin. Kitaro'nun müziği, melodik

caz, koral müzikler, Gregoryen ilâhileri veya Tibet keşişlerinin ahenkli entonasyonları bu bağlamda size iyi gelebilir.

İnzivalar, kutsal yerler ve kutsal insanlar: Bir hafta sonunda sükûnetli bir inziva yerine gidin veya sorumluluklarınız elveriyorsa burada bir veya iki hafta daha kalın. Sessizliğin yoğun ve uzatılmış periyodu sizinle birlikte kalacak ve ona ihtiyaç duyduğunuz her anda sizi o hale yeniden sokacaktır. Kutsal olan bir yeri ziyaret edin: Burası bir kilise, bir mabed, bir dağ, dinsel özelliğe sahip tarihi bir mekân veya bir hac alanı olabilir. Kutsal addedilen bir kişinin (örneğin Rahibe Teresa gibi), bir şifacının, bir öğretmenin yanında bulunmak da size engin sessizliğin deneyimini yaşatabilir.

Dua Etmek: Huzurun Sizi Kuşatması

Dua etmek kalbinizi açarak sessizliği oluşturmanın ve bütünle doğrudan temas kurmanın bir yoludur. Bu süreçte, yani Tanrıyla konuşurken, O'nu överken, sizden üstün olana hitap ederken, Ruha dokunurken, Evrensel Zekâyı çağırırken, Evrene şükranlarınızı iletirken kendi sözcüklerinizi kullanabilirsiniz. Lâkin buradaki dinamik hep aynıdır: Bir güce, bir enerjiye, sizi hem içine alan hem de sizi yükselten bir varlığa kendinizi açarsınız. Onun sizi kuşatmasıyla birlikte derin bir huzura, sakinliğe ve akışın neşesine kavuşursunuz.

1992 yılında yapılmış olan bir Gallup Anketi'ne göre Amerikalıların % 90'nı dua etmekte, % 75'i ise her gün dua etmektedirler. Elbette bu dualar çeşitli formlarda yapılmaktadır. Örn. sahaya çıkmış takımların zaferi, çocukların güvenliği ve harika bir gün doğumu için de yapılmaktadır. Dünya çapında baktığımızda ise Hristiyanlar İncil'i, Museviler Tevrat'ı, Müslümanlar ise Kur'an'ı okuyarak ve günde beş vakit namaz kılarak dualar etmektedirler. Hintliler mantralarla, Budistler de tüm varlıkların mutluluğu için ettikleri dualarla buna katkıda bulunmaktadırlar. Burada önemli olan sözcükler ya da form değil, kendinizi tüm varlığınıza buna vermenizdir.

Dualar sıkça kendimizi zor veya ümitsiz bir durumun içinde bulduğumuzda ortaya çıkar. Trappist keşişi Thomas Merton şöyle demişti: "Dua ve aşk, dua etmenin imkânsız olduğu ve kalbinizin de taş kesildiği bir saatte öğrenilir." Nebraska, Grand Island'dan Dawn Stobbe dindar bir Katolik'ti; fakat hayatı ancak ileri seviye yumurtalık kanseri teşhisi konusunda gerçekten duaya dönüştü. Her türlü kontrol duygusundan sıyrılmış halde kendini Tanrı'nın önüne bıraktı ve O'ndan yardım istedi. İyileşme ihtimali 20'de 1 olmasına rağmen bunu başardı. Uykusuz kaldığı sabahın erken saatlerinde ettiği dualardan biri şuydu: "Senin iraden gerçekleşsin".

Larry Dossey, M.D. "Healing Words" isimli kitabında, "-Senin iraden gerçek-

leşsin" gibi- yönlendirilmemiş duaların görselleştirme yapmak veya belirli sonuçlar istemek gibi yönlendirilmiş dualardan iki kat daha başarılı olduğunu gösteren deneylerden söz eder, her ne kadar iki yaklaşım da işe yarasa da.

Birçok insan, "Senin iraden gerçekleşsin" dediğinde huzursuz zihninin sakinleştiğini fark etmiştir. Bu sözleri söylediğinizde yüklerinizi, acılarınızı, umutlarınızı ve korkularınızı teslim edersiniz. Sadece güvenirsiniz. Tanrı'ya güvenirsiniz, her şeyin olması gerektiği gibi sonuçlanacağına inanırsınız. Bu teslimiyet sözleriyle, tüm kontrol çabalarından vazgeçtiğinizde, zihin sakinleşir ve sessizlik gelir; içinde dinginliği, şefkati ve kelimelerin ötesindeki bir varlığı hissedebileceğiniz bir sessizliktir bu.

Bazıları dua ettiğinizde bunun kümülatif bir etkisinin olduğunu söyler. Bunlardan biri olan Lyndall Demere (Kaliforniya'da yaşayan bir şifacı ve danışman) şöyle demişti: "Ben, şimdiye kadar yaptığımız her duanın ve her meditasyonun hâlâ enerji alanımızda durduğuna inanıyorum. Öyle ki bu enerji ruhumuzu doldurmakta ve bizim kim olduğumuzu ifade eden parçamızın içindedir. Her yıl sadece basit dualar ve meditasyonlar yapmak bize her seferinde daha fazla eşzamanlılık içeren deneyimler sunar."

Gelecek Ay:

Akış Egzersizi:

Dua Etme Deneyimleri

Uzaylılar Neden İnsanlara Bu Kadar İlgi Duyuyorlar?

Kryon Celsesi 25.05.2025

Medyum: Lee Carroll

Çeviren: Emine Kayserilioğlu

Sevgili dostlarım, selâmlar. Ben manyetik hizmetten Kryon. Söylemek istediğim birçok şey ve bu tartışmanın birçok katmanı var, ancak bu programın tamamını dinleyenler için asıl önemli olan, bu kanala yeni gelenlerden farklı. Ve işte demek istediğim şu: Bazılarınızın YouTube'dan edindiği, programın geri kalanını içermeyen kanallar var. Bu program tamamen barışın yaratılmasıyla ilgili. Ve ben burada uzaylılardan bahsediyorum. Bunların biraraya gelmesi pek olası görünmüyor, değil mi? Ya gelselerdi?

Gelin bir kez daha uzaylılardan bahsedelim. Yaklaşık bir yıl önce, biraz daha uzun bir süre önce, uzaylılar ve onların bu gezegendeki ve diğer yerlerdeki gerçekliği hakkında bir kanal yayını yapmıştım. Eğer bunu izlemediyseniz, ne dediğimi ve 25 yılı aşkın süredir ne söylediğimi bir an için gözden geçireyim. 36 yıldır kanalcılık yapıyor olmama rağmen, konu hemen ortaya çıkmamıştı. Şimdi ortaya çıkıyor. Ve size şunu söylemek istiyorum. Evren hayatla dolu, sevgili dostlarım. Bunu daha önce de söyledik ama uzaylılardan bahsetmeye başladığınızda,

çok çeşitli türler var, çünkü çok fazla yaşam var. Ve özellikle daha önce bahsettiğimiz iki türden biri Dünya'yı ziyaret etmek için uzay gemilerine ihtiyaç duymayan "Yıldız Ailesi" dir. Yıldız Ailesi, galakside milyonlarca yıllık bilinç evriminden geçerek evrenin Yaratıcısı'nın özünü yansıtan varlıklara sahip olan az sayıdaki gezegeni içerir. Bunlar, DNA'nızda taşıdığınızı söylediğimiz varlıklardır. Bunlar diğer türler üzerinde de etkili oluyor.

Diğer tür ise, uzun süredir bulunmayan, başka yerlerden gelen türlerdir. Bunlar araçlar kullanarak Dünya'yı birçok kez ziyaret edenleri içerir. Çok uzun zamandır gezegeninize geliyorlar ama onları ancak 1940'ların sonlarında ve 1950'lerde görebiliyordunuz. Bunun nedeni, o zamanlar gökyüzü teknolojisine sahip olmanız ve gökyüzünü tarayabilmenizdi ve gerçekten de gelip gidiyorlardı. Belki bildiğiniz veya bilmediğiniz bir şey var ki, sevgili dostlar. 50'li yıllarda hükümetinizle temasa geçtiler ve hükümetiniz çok uzun zamandır onların varlığından haberdardı. 70'li ve 80'li yıllarda ilk kez Birleşmiş Milletler'e davet edildiğimde, Kryon'u görmek için küçük odaya gelen Birleşmiş Milletler delegelerine ve misafirlerine ilk ziyaretlerimden birinde şöyle demiştim.

Onlara ilk mesajım şuydu: "Hükümetlerinizden bildiklerini anlatmalarını isteyin." Bu konuyu sizin için

tekrar gözden geçiriyorum ki, ziyaret edilmiş olmanızın ya da evrende yaşamın var olmasının sürpriz bir şey olmadığını bilirsiniz diye.

Evet, çoğunuz bunun farkındasınız. Ama size şimdi gözden geçirmek istediğim başka bilgiler de vermiştim. Size, insanlığa gerçekten ilgi duyan ve gelip ziyaret eden bazı özel uzaylı türleri olduğunu ve bunların gelip sizi ziyaret edeceğini söylemiştim. Hattâ tek bir nedenden ötürü sizi kaçıracaktı. Sizde olup da onlarda olmayan şeylere karşı çok meraklıydılar. Şimdi bazıları, "Onlar bizim duygular dediğimiz şeyle ilgileniyorlar" dedi ve bu doğrudu, hattâ bugün bile duygusal durumlarınız hakkında daha fazla bilgi edinmek istediklerini söylüyorlar, çünkü bunu görüyoruz, istiyoruz, seviyoruz, bundan zevk alıyoruz diyorlar.

Şimdi, daha önce yaptığım gibi, bu konuyu daha da derinleştireceğim ve size onların gerçekte neyle ilgilendiklerini söyleyeceğim. Ne ile ilgilendiklerinin farkında bile değiller. Onların duygu olarak gördükleri şeye, biz "ilâhi sevgi" diyeceğiz. Kryon, belirli uzaylı türlerinin insanlarla çok ilgilendiğini de ekliyor. Bunun sebebi, Tanrı'nın sizin içinizde olmasıdır. Sizi ziyaret eden uzaylıları büyüleyen de budur. Evrenin Yaratıcısı'nın DNA'nızın içinde olduğunun farkında değiller. İçinizde ilahi bir öz var ve bununla birlikte hayatınızda ve gezegende barışı yaratmak için gereken

tüm araçlara sahipsiniz. Şimdi her şey netleşmeye başlıyor.

Gerçekten sahip olmadıkları neye ilgi duyuyorlar? Onlar yükselmiş varlıklar tarafından tohumlanmış bir gezegenden gelmiyorlar. Yaşamın, teknolojinin ve keyif aldıkları her şeyin olduğu bir gezegenden geliyorlar. Buraya geliyorlar ve başka bir şey görüyorlar. İnsan varlığının çok daha büyük bir şeye sahip olduğunu algılayabiliyorlar. Zihinlerinde, dünyayı ve insanlığı duygularla geliştirdiğimiz düşüncesi var. Sevgili dostlarım, bundan çok daha fazlası var. Eğer Kryon öğretilerini takip ediyorsanız ve size anlatacaklarımı biliyorsanız, cevabı zaten hissediyorsunuzdur. Bu güzel bir cevap: İçimizde Tanrı var. Sizin de içinizde Tanrı var. Bunların hepsini size buraya geldiğimizden beri anlatıyoruz. Sizi farklı kılan da budur. Hattâ size "mahallenin yeni çocukları" ve "özgür iradeye sahip tek varlıklar" bile diyorlar. Bu gezegendeki insan ırkının tüm hücrelerinde, tüm DNA'sında, vücudunuzdaki her molekülde, Tanrı'nın içinde olduğu ilâhi bir öz olduğunu söyleyen birçok farklı terim var. İşte bu, sizi ziyaret edip "Ben de bunu istiyorum" diyecek olanlar için büyüleyici olan şey. Elbette, onlar bunu istiyorlar.

Onlar, sizde olanı alıp kendileri için kopyalamayı çok isterlerdi. Ve belki de bu yüzden o uzaylılar hakkında daha fazla bilgi edinmek için bu kanalı izliyorsunuz. İnsanların duygusal durum-

ları hakkında daha fazla bilgi edinmek ve bunlara katılmak istediklerini tamamen kabul edeceklerdir. Ayrıca insanda belki de ezoterik olarak başka ilginç şeyler de görebiliyorlar. Ama size şunu söyleyeyim, bir şeyi kaçırıyorlar. Evrenin yaratıcısının sizin DNA'nızda olduğunun farkında değiller. Ve bu, Kryon'un geldiğinden beri verdiği mesaj oldu. Peki, bunun bu geceki genel barış yaratma programıyla ne ilgisi var? Bu özel program, barış yaratma programı olarak adlandırıldı. 12'li Çember adlı programda, insanın zor zamanlarda barış yaratmasına yardımcı olacak şeyleri inceliyoruz. Ve birdenbire uzaylılardan bahsediyoruz.

Şimdi de bu mesajın diğer yönüne geçelim. Sevgili dostlarım, eğer içinizde ilâhi bir öz varsa, sahip olduğunuz araçları kullanabilmeniz gerekmez mi? Bunlar, kalbinize yerleşmek ve ustalık çalışmasına başlamak, kendiniz ve bu gezegen için istediğiniz barışı yaratmak için sizinle birlikte gelen DNA'nızda var. İşte bu içinizdeki ilâhi öz, en önemli araçtır.

Birçoğunuza bir metafor olduğunu söyledik ve aslında kim olduğunuzu tam olarak anlamanıza yardımcı olmak için birkaç metafor kullandık. Ve en önemlisi daha büyük bir gerçeği, ilâhi bir gerçeği bulmak için, doğduğunuzdan beri size söylenen tüm işlevsizlik, programlama ve diğer şeylerin katmanlarını soyup çıkarmanızı istememizdir. Çünkü en başından beri size söylenen

şeylerin çoğu, işlerin böyle yürüdüğüdür ve aslında öyle değildir.

Yani size söylenen diğer şeyler şunlar: "Bunu yapamazsınız, şunu yapamazsınız." Aslında öyle değil. Bu yüzden size, belki de daha büyük bir gerçeğe kulak vererek ve "Bunu yapabilir miyim? Bu mümkün mü? Bana bunu gösterebilir misiniz?" gibi sorular sorarak, gerçeğin ne olduğunu kendi başınıza bulmaya başladığınızda, bir gerçeklik içinde bir gerçeklik yaratmaya başlayacağınızı söyledik.

Birçoğunun alışkın olduğu gerçeklik, Dünyada bir yerden bir yere yürüyüp uzaylılar hakkında bir program dinlemek istemektir. Bu bir gerçekliktir. Diğer gerçeklik ise kalp merkezli bir gerçekliktir ve şöyle der: "Ne için geldim? Şu anda yeryüzünde barış yaratmak ve hayatımda barışı sağlamak, bu 'değişim' denilen şeyi atlatmak için kendime nasıl yardımcı olabilirim?" İşte bu sizin içinizde var.

Soğanı soymak, eski, işlevsiz enerji gerçeklerinin yavaş yavaş soyulması anlamına gelir. Size yapamayacağınız söylenen şeylerden en büyüğü, Tanrı ile konuşmanıza izin verilmemesidir. Ya da belki Tanrı'ya ulaşamıyorsunuz veya belki de yanlış bir şey yaptınız ve Tanrı sizi cezalandıracak.

Bunların hepsi programlamadır ve size birçok açıdan verilmiştir. Size şunu sormama izin verin, bu gerçekten sizi ölçsüzce seven ve sizinle sürekli

konuşmak isteyen ve bunu yapabilen sevgi dolu, güzel bir Tanrı'ya benziyor mu? İşte bir başka konu da şu: Tanrı'nın, aynı anda bir milyar kişiyle, belki de oraya vardığınızda bir trilyon kişiyle konuşabileceğini ve hepinizi aynı anda duyabileceğini kabul ettiniz. Ve bununla hiçbir sorunuz yok. Şimdi bunu bir an için düşünün ve bunun bir insan bilinci olmadığını anlayın. Bu, daha önce hiç deneyimlemediğiniz, hakkında pek bir şey bilmediğiniz ve hattâ zamanla bile çalışabilen bir süper bilinçtir.

Bu, içinizdeki reseptörlerin bir parçası ve bir bölümü; Yaratıcı dediğiniz o süper bilinçle bağlantı kurmanızı ve soğanı soyarak içinizde saklı olan daha büyük bir gerçeği keşfetmenizi sağlıyor. Bu, Tanrı'nın sevgisinden bahseden diğer gerçeklerin hiçbirini küçültmez. Tüm gezegenin tek bir Tanrıya, evrenin tek bir Yaratıcısı'na inanması ve sonra aynı şekilde ibadet etmediğiniz için birbirinizi öldürmeniz ne kadar ironik değil mi? Buna işlev bozukluğu denir. Sevgili dostlarım, içinizdeki Tanrı, aradığınız huzuru bulmanız için size yalvarıyor. Ve biyolojinizle, bilincinizle çalışarak o soğanı soyup, "Ruhum huzur içinde" diyebileceğiniz bir yere ulaşmanın birçok yolu var. Etrafınızdakilerin hepsi umutsuzluk içinde ellerini ovuştururken, bu içinizdeki Tanrı'nın vaa-didir. Ve bu yüzden uzaylılar büyüleyici. Size hayranlar. Ben Kryon hepinize âşığım.

Ve öyle de oldu.

